

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ 2003

ΜΕΡΟΣ Ι - ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

- **ΆΡΘΡΟ 1** – ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 2** – ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 3** – ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ
- **ΆΡΘΡΟ 4** – Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ Η ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 5** – ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 6** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 7** – ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ
- **ΆΡΘΡΟ 8** – ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 9** – ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ
- **ΆΡΘΡΟ 10** – ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
- **ΆΡΘΡΟ 11** – ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
- **ΆΡΘΡΟ 12** – ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ
- **ΆΡΘΡΟ 13** – ΕΠΙΣΗΜΗ ΓΛΩΣΣΑ
- **ΆΡΘΡΟ 14** – Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙ - ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- **ΆΡΘΡΟ 15** - ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 16** – ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 17** –ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
- **ΆΡΘΡΟ 18** – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΚΑΙ ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 19** – ΈΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 20** – ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 21** – ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ – ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

- **ΆΡΘΡΟ 22** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ, ΣΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 23** – ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.
- **ΆΡΘΡΟ 24** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 25** – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 26** – ΙΔΙΩΤΙΚΗ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΖΩΗ
- **ΆΡΘΡΟ 27** – ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 28** – ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 29** – Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 31** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 32** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 33** – ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

- **ΆΡΘΡΟ 34** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 35** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΚΑΘΑΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
- **ΆΡΘΡΟ 36** – ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 37** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΣΘΑΙ
- **ΆΡΘΡΟ 38** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΣΘΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ
- **ΆΡΘΡΟ 39** – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ
- **ΆΡΘΡΟ 40** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΑΙ
- **ΆΡΘΡΟ 41** – Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 42** – ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 43** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 44** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΚΤΗΣΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 45** – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 46** – ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ
- **ΆΡΘΡΟ 47** – ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 48** – Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 49** – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 50** – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 51** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 52** – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΘΟΝΤΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 53** – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΚΑΠΟΙΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

- **ΆΡΘΡΟ 54** – Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ
- **ΆΡΘΡΟ 55** – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 56** – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 57** – ΆΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

- **ΆΡΘΡΟ 58** – Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ
- **ΆΡΘΡΟ 59** – ΆΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 60** – Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

❖ ΜΕΡΟΣ III – ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I – Η ΒΟΥΛΗ

ΤΜΗΜΑ 1 – ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- **ΆΡΘΡΟ 61** – ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 62** – Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 63** – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 64** – ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 65** – ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 66** – ΟΙ ΣΥΝΟΔΟΙ
- **ΆΡΘΡΟ 67** – ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

- **ΆΡΘΡΟ 68** – ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ 2 - Το ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ STATUS

- **ΆΡΘΡΟ 69** – ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 70** – Η ΘΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 71** – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 72** – Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΑΣΥΛΙΑ

ΤΜΗΜΑ 3 - Η ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗ

- **ΆΡΘΡΟ 73** – ΕΙΔΗ ΝΟΜΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 74** – ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 75** – ΣΥΝΟΔΟΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 76** – ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 77** – ΈΚΔΟΣΗ ΝΟΜΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 78** – ΈΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΝΟΜΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 79** – ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II - Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

- **ΆΡΘΡΟ 80** – Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 81** – Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 82** – ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 83** – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 84** – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 85** – ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 86** – ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 87** – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 88** – ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ
- **ΆΡΘΡΟ 89** – ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 90** – ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
- **ΆΡΘΡΟ 91** – ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΕ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 92** – ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΕ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 93** – ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ
- **ΆΡΘΡΟ 94** – ΆΛΛΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 95** – ΈΚΠΤΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ
- **ΆΡΘΡΟ 96** – ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΣΕ ΔΙΚΗ
- **ΆΡΘΡΟ 97** – ΚΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 98** – ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 99** – ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 100** – ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
- **ΆΡΘΡΟ 101** – ΧΟΡΗΓΙΑ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

- **ΆΡΘΡΟ 102** – ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 103** – ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 104** – ΟΡΚΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

- **ΆΡΘΡΟ 105** – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 106** – ΠΡΟΩΡΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 107** – Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
- **ΆΡΘΡΟ 108** – ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
- **ΆΡΘΡΟ 109** – ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 110** – ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΣΧΕΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

- **ΆΡΘΡΟ 111** – ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
- **ΆΡΘΡΟ 112** – ΑΠΛΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
- **ΆΡΘΡΟ 113** – Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΥΣΠΙΣΤΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 114** – ΑΝΑΛΗΨΗ ΕΥΘΥΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 115** – ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΡΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1 - ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΡΧΗ

- **ΆΡΘΡΟ 116** – Η ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 117** – ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 118** – ΟΙ ΈΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- **ΆΡΘΡΟ 119** – ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΆΜΥΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 2 - Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

- **ΆΡΘΡΟ 120** – ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 121** – ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 122** – ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
- **ΆΡΘΡΟ 123** – Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1 – ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

- ◆ **ΆΡΘΡΟ 124** – Η ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 125** – ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 126** – ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 127** – Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ (ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ)
- **ΆΡΘΡΟ 128** – ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ (ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ) ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 129** – ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 130** – Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΜΗΜΑ 2 - ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

- **ΆΡΘΡΟ 131** – Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 132** – ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

ΤΜΗΜΑ 3 - Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος

- **ΆΡΘΡΟ 133** – Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 134** – ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΡΟΣ 4

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

- **ΆΡΘΡΟ 135** – Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 136** – Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
- **ΆΡΘΡΟ 137** – ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
- **ΆΡΘΡΟ 138** – Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
- **ΆΡΘΡΟ 139** – ΦΟΡΟΙ, ΔΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 140** – ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ
- **ΆΡΘΡΟ 141** – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΜΕΡΟΣ 5

Το ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

- **ΆΡΘΡΟ 142** – Η ΔΟΜΗ
- **ΆΡΘΡΟ 143** – ΟΙ ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΡΙΣΜΟ
- **ΆΡΘΡΟ 144** – ΤΑ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 145** – ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ
- **ΆΡΘΡΟ 146** – ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ
- **ΆΡΘΡΟ 147** – ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΜΕΡΟΣ 6 - ΕΥΡΩ-ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

- **ΆΡΘΡΟ 148** – ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 149** – ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

ΜΕΡΟΣ 7 – Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

- **ΆΡΘΡΟ 150** – Η ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ
- **ΆΡΘΡΟ 151** – Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ
- **ΆΡΘΡΟ 152** – ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ 8 - ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ

- **ΆΡΘΡΟ 153** – Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ
- **ΆΡΘΡΟ 154** – ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ
- **ΆΡΘΡΟ 155** – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
- **ΆΡΘΡΟ 156** – Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ 1 Γενικές Αρχές

Άρθρο 1 – Το Πολιτεύμα της Ρουμανίας

- (1) Η Ρουμανία είναι κυρίαρχο, ανεξάρτητο, ενιαίο και αδιαίρετο Εθνικό Κράτος.
- (2) Το πολίτευμα του Ρουμανικού Κράτους είναι Δημοκρατία.
- (3) Η Ρουμανία είναι δημοκρατικό και κοινωνικό Κράτος δικαίου, στο οποίο η αξιοπρέπεια του ανθρώπου, τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών, η ελεύθερη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας, η δικαιοσύνη και ο πολιτικός πλουραλισμός αντιπροσωπεύουν ανώτατες αξίες, μέσα στο πνεύμα των δημοκρατικών παραδόσεων του Ρουμανικού λαού και των ιδανικών της Επανάστασης του Δεκεμβρίου του 1989 και είναι εγγυημένες.
- (4) Το Κράτος είναι οργανωμένο με βάση την αρχή της διάκρισης και της ισορροπίας των εξουσιών - της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής – εξουσίας, στα πλαίσια της Συνταγματικής Δημοκρατίας.
- (5) Στη Ρουμανία, η τήρηση του Συντάγματος, η ανωτερότητά του και οι νόμοι είναι υποχρεωτικά.

Άρθρο 2 – Η Κυριαρχία

- (1) Η εθνική κυριαρχία ανήκει στο Ρουμανικό λαό, που την ασκεί μέσω των εκπροσωπευτικών του σωμάτων, τα οποία προέρχονται από ελεύθερες, περιοδικές και νόμιμες εκλογές, καθώς επίσης και από δημοψήφισμα.
- (2) Καμία ομάδα ή άτομο δεν μπορεί να ασκήσει την κυριαρχία προς δικό του όφελος.

Άρθρο 3 – Το Έδαφος

- (1) Το έδαφος της Ρουμανίας είναι αναπαλλοτρίωτο.
- (2) Τα σύνορα της χώρας καθορίζονται από οργανικό νόμο, με την τήρηση των αρχών και άλλων γενικά αναγνωρισμένων ρυθμίσεων του Διεθνούς Δικαίου.
- (3) Το έδαφος είναι διοικητικά οργανωμένο σε κοινότητες, πόλεις και νομούς. Ορισμένες πόλεις ονομάζονται δήμοι, σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου.
- (4) Κανένας ξένος πληθυσμός δεν μπορεί να εκτοπιστεί ή να μετοικήσει στο έδαφος του Ρουμανικού Κράτους.

Άρθρο 4 – Η Ενοχή του Έθνους και η Ισότητα των Πολιτών

- (1) Η ίδρυση του Κράτους εναπόκειται στην ενότητα του Ρουμανικού λαού και στην αλληλεγγύη των πολιτών του.
- (2) Η Ρουμανία είναι η κοινή και αδιαίρετη πατρίδα όλων των πολιτών της, χωρίς καμία διάκριση σχετικά με τη φυλή, την εθνικότητα, την εθνική καταγωγή, τη γλώσσα, τη θρησκεία, το φύλο, τη γνώμη, τις πολιτικές πεποιθήσεις, την περιουσία ή την κοινωνική καταγωγή.

ΆΡΘΡΟ 5 – Η ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

(1) Η ρουμανική ιθαγένεια μπορεί να αποκτηθεί, να διατηρηθεί ή να χαθεί, όπως προβλέπεται από τον οργανικό νόμο.

(2) Η ρουμανική ιθαγένεια δεν μπορεί να αφαιρεθεί εάν αποκτήθηκε με τη γέννηση.

ΆΡΘΡΟ 6 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

(1) Το Κράτος αναγνωρίζει και εγγυάται το δικαίωμα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, στη διατήρηση, στην ανάπτυξη και στην έκφραση της εθνικής, πολιτιστικής, γλωσσικής και θρησκευτικής τους ταυτότητας.

(2) Τα προστατευτικά μέτρα, τα οποία λαμβάνονται από το Ρουμανικό Κράτος για τη διατήρηση, ανάπτυξη και έκφραση της ταυτότητας των ατόμων, τα οποία ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, πρέπει να συμμορφώνονται με τις αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης προς τους άλλους Ρουμάνους πολίτες.

ΆΡΘΡΟ 7 – ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ

Το Κράτος υποστηρίζει την ενδυνάμωση των δεσμών του με τους απόδημους Ρουμάνους και ενεργεί προς συνέχιση της διατήρησης, ανάπτυξης και έκφρασης της εθνικής, πολιτιστικής, γλωσσικής και θρησκευτικής τους ταυτότητας, λαμβανομένης υπόψη της νομοθεσίας του Κράτους, του οποίου είναι πολίτες.

ΆΡΘΡΟ 8 – ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

(1) Ο πλουραλισμός στη Ρουμανική κοινωνία είναι προϋπόθεση και εγγύηση της συνταγματικής δημοκρατίας.

(2) Τα πολιτικά κόμματα ιδρύονται και συνεχίζουν τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με το νόμο. Αυτά συμβάλλουν στον προσδιορισμό και την έκφραση της πολιτικής βούλησης των πολιτών, σεβόμενα την εθνική κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα, τη νόμιμη τάξη και τις αρχές της δημοκρατίας.

ΆΡΘΡΟ 9 – ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Οι εμπορικές, εργοδοτικές και επαγγελματικές ενώσεις, ιδρύονται και ενεργούν κατά το καταστατικό τους, όπως ορίζει ο νόμος. Συμβάλλουν στην προστασία των δικαιωμάτων και στην προαγωγή των επαγγελματικών, οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των μελών τους.

ΆΡΘΡΟ 10 – ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η Ρουμανία καλλιεργεί και αναπτύσσει ειρηνικές σχέσεις με όλα τα Κράτη και σ' αυτό το πλαίσιο, καλές γειτονικές σχέσεις, οι οποίες βασίζονται στις αρχές και άλλες γενικά αναγνωρισμένες προβλέψεις του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 11 – Εσωτερικό και Διεθνές δίκαιο

(1) Το Ρουμανικό Κράτος δεσμεύεται να εκπληρώσει καλόπιστα τις υποχρεώσεις του, όπως πηγάζουν από τις Συνθήκες, τις οποίες έχει υπογράψει.

(2) Οι Συνθήκες, οι οποίες επικυρώθηκαν από τη Βουλή, σύμφωνα με τους νόμους, είναι μέρος του εσωτερικού δικαίου.

(3) Αν μία Συνθήκη, στην οποία η Ρουμανία πρόκειται να λάβει μέρος, αντιβαίνει στο Σύνταγμα, η επικύρωσή της μπορεί να γίνει μόνο ύστερα από αναθεώρηση του Συντάγματος.

Άρθρο 12 – Τα Εθνικά Σμβολα

(1) Η σημαία της Ρουμανίας είναι τρίχρωμη: τα χρώματα τοποθετούνται καθέτως στην ακόλουθη σειρά από το δόρυ: μπλε, κίτρινο, κόκκινο.

(2) Η Εθνική επέτειος της Ρουμανίας είναι την 1^η (πρώτη) Δεκεμβρίου.

(3) Ο Εθνικός ύμνος της Ρουμανίας είναι “Ξύπνα Ρουμάνε”.

(4) Το έμβλημα της χώρας και η σφραγίδα του Κράτους καθορίζονται από οργανικούς νόμους .

Άρθρο 13 – Επίσημη Γλώσσα

Στη Ρουμανία, η επίσημη γλώσσα είναι η Ρουμανική .

Άρθρο 14 – Η Πρωτεύουσα

Η πρωτεύουσα της Ρουμανίας είναι ο δήμος Βουκουρεστίου.

ΜΕΡΟΣ 2

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 15 – ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ

(1) Όλοι οι πολίτες απολαμβάνουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες, οι οποίες παρέχονται σ’ αυτούς από το Σύνταγμα και άλλους νόμους και έχουν τα καθήκοντα που προβλέπονται από αυτά.

(2) Ο νόμος ισχύει μόνο για το μέλλον, εκτός από τους περισσότερο ευνοϊκούς Ποινικούς και Διοικητικούς Νόμους.

Άρθρο 16 – ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

(1) Οι πολίτες είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και τις δημόσιες αρχές, χωρίς κανένα προνόμιο ή διάκριση.

(2) Κανένας δεν είναι υπεράνω του νόμου.

(3) Πρόσβαση σε δημόσιες, πολιτικές ή στρατιωτικές θέσεις ή αξιώματα μπορούν να παραχωρηθούν , σύμφωνα με το νόμο, σε πρόσωπα των οποίων η ιθαγένεια είναι Ρουμάνικη και των οποίων η κατοικία είναι στην Ρουμανία. Το Ρουμανικό Κράτος εγγυάται ίσες ευκαιρίες για τους άνδρες και τις γυναίκες, για να κατέχουν τέτοιες θέσεις και αξιώματα.

(4) Μετά από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) , οι πολίτες της Ένωσης, οι οποίοι συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του οργανικού νόμου, έχουν το δικαίωμα να εκλέγουν και να εκλέγονται στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Άρθρο 17 –ΥΠΗΚΟΟΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ , ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Οι Ρουμάνοι πολίτες , οι οποίοι βρίσκονται στο εξωτερικό, χαίρουν της προστασίας του Ρουμανικού Κράτους και είναι υποχρεωμένοι να

εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους, με εξαίρεση τα καθήκοντα που είναι ασυμβίβαστα με την απουσία τους από τη χώρα.

ΆΡΘΡΟ 18 – ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΚΑΙ ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ

(1) Αλλοδαποί και οι απάτριδες, οι οποίοι ζουν στη Ρουμανία, χαίρουν της γενικής προστασίας των προσώπων και των περιουσιών, όπως αυτά εγγυώνται από το Σύνταγμα και άλλους νόμους.

(2) Το δικαίωμα του ασύλου παραχωρείται και αφαιρείται υπό τις προβλέψεις του νόμου, σύμφωνα με τις Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις, των οποίων η Ρουμανία είναι μέλος.

ΆΡΘΡΟ 19 – ΈΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΣΗ

(1) Κανένας Ρουμάνος πολίτης δεν εκδίδεται ή απελασεται από τη Ρουμανία.

(2) Σαν εξαίρεση από τις προβλέψεις της παραγράφου (1), οι Ρουμάνοι πολίτες μπορούν να εκδοθούν με βάση τις διεθνείς συμφωνίες, τις οποίες έχει υπογράψει η Ρουμανία, σύμφωνα με το νόμο και την αρχή της αμοιβαιότητας.

(3) Αλλοδαποί και απάτριδες μπορούν να εκδοθούν μόνο σε συμφωνία με μία Οικουμενική Διακηρύξει ή στα πλαίσια της αμοιβαιότητας.

(4) Η έκδοση και η απέλαση ρυθμίζονται από το δικαστήριο.

ΆΡΘΡΟ 20 – ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

(1) Οι συνταγματικές προβλέψεις, οι οποίες αφορούν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών, ερμηνεύονται και ισχυροποιούνται εφόσον βρίσκεται σε συμφωνία με τη Διεθνή Συνθήκη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τις συμφωνίες και τις άλλες συνθήκες, τις οποίες η Ρουμανία έχει υπογράψει.

(2) Όπου υπάρχουν ασυμφωνίες μεταξύ των συμφωνιών και των συνθηκών, των οποίων η Ρουμανία είναι μέλος, οι οποίες αφορούν θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, και της εσωτερικής νομοθεσίας προηγούνται οι διεθνείς ρήτρες, εκτός εάν το Σύνταγμα ή οι εσωτερικοί νόμοι περιέχουν ευνοϊκότερες προβλέψεις.

ΆΡΘΡΟ 21 – ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

(1) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να άρει τις υποθέσεις ενώπιον δικαστηρίων για την υπεράσπιση των νόμιμων δικαιωμάτων, των ελευθεριών και των συμφερόντων.

(2) Η άσκηση αυτού του δικαιώματος δεν περιορίζεται από κανένα νόμο.

(3) Όλα τα μέρη έχουν δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και στην επίλυση των υποθέσεων τους μέσα σε εύλογο διάστημα.

(4) Η ειδική διοικητική δικαιοδοσία είναι προαιρετική και δωρεάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες

Άρθρο 22 – Δικαίωμα στη ζωή, στη σωματική και ψυχική ακεραιότητα

(1) Το δικαίωμα στη ζωή, καθώς επίσης και το δικαίωμα στη σωματική και ψυχική ακεραιότητα ενός προσώπου, είναι εγγυημένα.

(2) Κανένας δεν υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε οποιοδήποτε άλλο είδους απάνθρωπη ή υποβιβαστικές τιμωρίας ή μεταχείρισης.

(3) Απαγορεύεται η θανατική ποινή.

ΆΡΘΡΟ 23 – ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

- (1) Η ατομική ελευθερία και ασφάλεια ενός προσώπου είναι απαραβίαστες .
- (2) Η ανάκριση, η κράτηση ή η σύλληψη ενός προσώπου επιτρέπονται μόνο στις περιπτώσεις και υπό τη διαδικασία ,η οποία προβλέπεται από το νόμο.
- (3) Η κράτηση δεν υπερβαίνει το εικοσιτετράωρο (24ωρο) .
- (4) Η προφυλάκιση διατάσσεται μόνο από δικαστή και μόνο κατά τη διάρκεια της ποινικής δίκης.
- (5) Κατά τη διάρκεια της ποινικής δίκης , η προφυλάκιση μπορεί να διαταχθεί μόνο για τριάντα (30) ημέρες το πολύ και να παραταθεί το πολύ για τριάντα (30) ημέρες η καθεμία , χωρίς η ολική διάρκεια να υπερβαίνει ένα εύλογο χρονικό διάστημα και όχι περισσότερο από εκατόν ογδόντα (180) ημέρες.
- (6) Αφού έχει αρχίσει η δίκη, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο, σύμφωνα με το νόμο, να ελέγχει σε τακτική βάση και όχι αργότερα από εξήντα (60) ημέρες, τη νομιμότητα και τους λόγους της προφυλάκισης και να διατάσσει αμέσως την απελευθέρωση του κατηγορουμένου εάν οι λόγοι για την προφυλάκιση έχουν πάψει να υφίστανται ή εάν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι δεν υπάρχουν νέοι λόγοι, οι οποίοι να δικαιολογούν την συνέχιση της προφυλάκισης.
- (7) Οι αποφάσεις του δικαστηρίου που αφορούν την προφυλάκιση υπόκεινται στις νόμιμες διαδικασίες, οι οποίες ορίζονται από το νόμο.
- (8) Κάθε πρόσωπο, το οποίο έχει κρατηθεί ή συλληφθεί πληροφορείται άμεσα, σε γλώσσα που κατανοεί, τους λόγους για την κράτηση ή τη σύλληψή του και ενημερώνεται για τις κατηγορίες εναντίον του, το συντομότερο δυνατό: η ενημέρωση για τις κατηγορίες γίνεται μόνο με την παρουσία δικηγόρου, της δικής του επιλογής ή διορισμένο ex officio.
- (9) Η απελευθέρωση ενός κρατηθέντος ή συλληφθέντος προσώπου είναι υποχρεωτική , εάν οι λόγοι για αυτά τα μέτρα έχουν σταματήσει να υπάρχουν , καθώς επίσης και αν συντρέχουν άλλες περιστάσεις, οι οποίες ορίζονται από το νόμο.
- (10) Ο προφυλακισμένος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να αφεθεί προσωρινά ελεύθερος υπό δικαστική εποπτεία ή εγγύηση.
- (11) Κάθε πρόσωπο θεωρείται αθώο μέχρι να κριθεί ένοχο από μία τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου.
- (12) Οι ποινές επιβάλλονται ή εφαρμόζονται μόνο σε συμφωνία με τις προϋποθέσεις του νόμου.
- (13) Η αποστέρηση της ελευθερίας μπορεί να βασιστεί μόνο σε ποινικούς λόγους.

ΆΡΘΡΟ 24 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ

- (1) Το δικαίωμα στην υπεράσπιση είναι εγγυημένο.
- (2) Σε όλη τη διάρκεια της δίκης ,οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα υπεράσπισης από ένα δικηγόρο, της δικής τους επιλογής ή που διορίστηκε ex officio.

ΆΡΘΡΟ 25 – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ

- (1) Το δικαίωμα της ελεύθερης κίνησης στο εθνικό έδαφος ή στο εξωτερικό είναι εγγυημένο. Ο νόμος θέτει τις προϋποθέσεις για την άσκηση αυτού του δικαιώματος.

(2) Σε κάθε πολίτη παρέχεται εγγυημένα το δικαίωμα να εγκαταστήσει την κατοικία ή τη διαμονή του οπουδήποτε στη χώρα, να μεταναστεύσει και να επιστρέψει στη χώρα του .

Άρθρο 26 – Ιδιωτική, Οικογενειακή και Προσωπική Ζωή

(1) Οι Δημόσιες Αρχές σέβονται και προστατεύουν την ιδιωτική, οικογενειακή και προσωπική ζωή.

(2) Κάθε φυσικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να διαθέτει ελεύθερα τον εαυτό του, εκτός εάν παραβιάζει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των άλλων, τη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη.

Άρθρο 27 – Απαρτία της Κατοικίας

(1) Η κατοικία και η διαμονή είναι απαρτία. Κανένας δεν εισέρχεται ή παραμένει στην κατοικία ή στον τόπο διαμονής ενός προσώπου, χωρίς την συναίνεσή του.

(2) Εξαιρέση από τις ρυθμίσεις της παραγράφου (1), μπορεί να προβλέπεται από τον νόμο στις παρακάτω περιπτώσεις :

α) με δικαστικό ένταλμα διενεργεί συμψηφίση ή εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης,

β) αποφυγή κινδύνου για τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα ή τα περιουσιακά στοιχεία ενός προσώπου,

γ) υπεράσπιση της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ,

δ) πρόληψη εξάπλωσης μίας επιδημίας .

(3) Οι έρευνες διατάσσονται μόνο από δικαστή και διενεργούνται υπό τους όρους και τις διατυπώσεις που ορίζονται από το νόμο.

(4) Απαγορεύονται οι έρευνες κατά τη διάρκεια της νύχτας, εκτός αν πρόκειται για αυτόφωρα αδικήματα.

Άρθρο 28 – Το Απόρρητο της Αλληλογραφίας

Το απόρρητο των επιστολών, των τηλεγραφημάτων και άλλων ταχυδρομικών επικοινωνιών, των τηλεφωνικών συνομιλιών και οποιοδήποτε άλλων μέσων επικοινωνίας είναι απαρτία.

Άρθρο 29 – Η Ελευθέρια Συνειδήσεως

(1) Η ελευθέρια της σκέψης, της γνώμης και των θρησκευτικών πεποιθήσεων δεν περιορίζονται με κανένα τρόπο. Ουδείς υποχρεούται να αγκαλιάσει μία άποψη ή θρησκεία, ενάντια στις δικές του πεποιθήσεις.

(2) Η ελευθέρια της συνείδησης είναι εγγυημένη : αυτή πρέπει να εκδηλώνεται μέσα σε ένα πνεύμα ανοχής και αμοιβαίου σεβασμού.

(3) Όλες οι θρησκείες είναι ελεύθερες και αυτοδιοικούνται σύμφωνα με τα δικά τους καταστατικά , υπό τους όρους οι οποίοι τίθενται από το νόμο.

(4) Κάθε μορφή, μέσα, πράξεις ή ενέργειες θρησκευτικής εχθρότητας απαγορεύονται στις σχέσεις μεταξύ των θρησκειών.

(5) Οι θρησκευτικές οργανώσεις είναι αυτόνομες χαίρουν της στήριξης από την Πολιτεία, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης της θρησκευτικής βοήθειας στο Στρατό, τα νοσοκομεία, τις φυλακές, τα καταφύγια και τα ορφανοτροφεία.

(6) Οι γονείς ή οι κηδεμόνες έχουν το δικαίωμα να εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τις πεποιθήσεις τους, την εκπαίδευση των ανήλικων παιδιών, για τους οποίους φέρουν ευθύνη.

ΆΡΘΡΟ 30 – Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

- (1) Η ελευθερία της έκφρασης των σκέψεων, των απόψεων, των πεποιθήσεων και η ελευθερία οποιασδήποτε δημιουργίας, μέσω των λέξεων, της γραφής, των εικόνων, των ήχων ή οποιωνδήποτε μέσων επικοινωνίας δημοσίως, είναι απαραβίαστη.
- (2) Απαγορεύεται οποιαδήποτε μορφή λογοκρισίας.
- (3) Η ελευθερία του Τύπου, περιλαμβάνει επίσης και την ελευθερία δημοσιεύσεων.
- (4) Καμία δημοσίευση δεν απαγορεύεται..
- (5) Ο νόμος μπορεί να επιβάλει στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.) την υποχρέωση να δημοσιεύουν την πηγή χρηματοδότησής τους.
- (6) Η ελευθερία της έκφρασης απαγορεύεται να θίγει την αξιοπρέπεια, την τιμή, την ιδιωτική ζωή ενός προσώπου και το δικαίωμα επί της ίδιας εικόνας.
- (7) Οποιαδήποτε δυσφήμισης της χώρας και του έθνους, οποιαδήποτε προτροπή σε επιθετικό πόλεμο, σε εθνικό, φυλετικό, κοινωνικό ή θρησκευτικό μίσος, σε οποιαδήποτε υποκίνηση σε διακρίσεις, στον εδαφικό διαχωρισμό ή στη δημόσια βία, καθώς επίσης και σε οποιεσδήποτε άσεμνες εκδηλώσεις, αντίθετες προς την ηθική, απαγορεύονται από το νόμο.
- (8) Η αστική ευθύνη για οποιεσδήποτε πληροφορίες ή τη δημιουργία συκοφαντιών ανήκει στον εκδότη ή στον παραγωγό της καλλιτεχνικής εκτέλεσης, τον ιδιοκτήτη φωτοτυπικών εγκαταστάσεων, το ραδιοφωνικό ή τον τηλεοπτικό σταθμό, υπό τους όρους που τίθενται από το νόμο. Οι διαφορές του Τύπου, οι οποίες μπορούν να επιφέρουν μήνυση, θεμελιώνονται από το νόμο.

ΆΡΘΡΟ 31 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

- (1) Το δικαίωμα της πρόσβασης ενός προσώπου σε οποιαδήποτε πληροφορία δημοσίου ενδιαφέροντος δεν περιορίζεται.
- (2) Οι δημόσιες αρχές, σύμφωνα με τις αρμοδιότητές τους, είναι υποχρεωμένες να παρέχουν σωστή ενημέρωση στους πολίτες, σε οτιδήποτε αφορά δημόσιες υποθέσεις και ζητήματα προσωπικού ενδιαφέροντος.
- (3) Το δικαίωμα στην πληροφόρηση δεν πρέπει να βλάπτει τα μέτρα προστασίας των νέων ανθρώπων ή την εθνική ασφάλεια.
- (4) Τα δημόσια και τα ιδιωτικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.), είναι υποχρεωμένα να παρέχουν σωστή ενημέρωση στην κοινή γνώμη.
- (5) Οι δημόσιες ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές υπηρεσίες είναι αυτόνομες. Αυτές πρέπει να εγγυώνται σε οποιαδήποτε σημαντική κοινωνική και πολιτική ομάδα την άσκηση του δικαιώματος κατ'άκραιοτητα χρόνου. Η οργάνωση αυτών των υπηρεσιών και του κοινοβουλευτικού ελέγχου των δραστηριοτήτων τους, ρυθμίζεται από οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 32 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ

- (1) Το δικαίωμα στη μόρφωση παρέχεται από την υποχρεωτική γενική εκπαίδευση, από την εκπαίδευση στα Λύκεια και τα επαγγελματικά εκπαιδευτήρια, από την ανώτερη εκπαίδευση, καθώς επίσης και οποιοσδήποτε άλλες μορφές εκπαίδευσης και μεταπτυχιακές σπουδές.
- (2) Η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες σπουδών γίνεται στη Ρουμανική γλώσσα. Η εκπαίδευση μπορεί επίσης να γίνει σε μία ξένη γλώσσα ή γλώσσα διεθνούς χρήσεως, υπό τους όρους οι οποίοι τίθενται από το νόμο.

(3) Το δικαίωμα των προσώπων, οι οποίοι ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, να μαθαίνουν τη μητρική τους γλώσσα και το δικαίωμά τους να σπουδάσουν σε αυτήν τη γλώσσα, είναι εγγυημένο: οι τρόποι για να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα ρυθμίζονται από το νόμο.

(4) Η κρατική εκπαίδευση είναι δωρεάν, σύμφωνα με το νόμο. Το Κράτος παρέχει κοινωνικές υποτροφίες στα παιδιά ή τους νέους, οι οποίοι προέρχονται από μη προνομιούχες οικογένειες ή από ιδρύματα, όπως νόμος ορίζει.

(5) Η εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες λαμβάνει τόπο σε κρατικά, ιδιωτικά ή πνευματικά ιδρύματα, σύμφωνα με το νόμο.

(6) Η αυτονομία των Πανεπιστημίων είναι εγγυημένη.

(7) Το Κράτος εξασφαλίζει την ελευθέρια θρησκευτικής εκπαίδευσης σύμφωνα με τις ειδικές απαιτήσεις του κάθε θρησκευτικού δόγματος. Στα δημόσια σχολεία, η θρησκευτική εκπαίδευση οργανώνεται και εγγυάται από το νόμο.

Άρθρο 33 – ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

(1) Η πρόσβαση στον πολιτισμό είναι εγγυημένη, σύμφωνα με τον νόμο.

(2) Η ελευθερία του προσώπου να αναπτύσσει την πνευματικότητά του και να έχει πρόσβαση στις αξίες του εθνικού και παγκοσμίου πολιτισμού, δεν μπορεί να περιοριστεί.

(3) Το Κράτος πρέπει να εξασφαλίζει ότι η πνευματική ταυτότητα διατηρείται, ο εθνικός πολιτισμός υποστηρίζεται, οι τέχνες ενθαρρύνονται, η πολιτιστική κληρονομιά προστατεύεται και διατηρείται, η σύγχρονη δημιουργικότητα αναπτύσσεται και οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές αξίες της Ρουμανίας προωθούνται στον κόσμο.

Άρθρο 34 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

(1) Το δικαίωμα στην προστασία της υγείας είναι εγγυημένο.

(2) Το Κράτος είναι υποχρεωμένο να λαμβάνει μέτρα για την εξασφάλιση της δημόσιας υγιεινής και υγείας .

(3) Η οργάνωση της ιατρικής πρόνοιας και του κοινωνικού, ασφαλιστικού συστήματος σε περίπτωση αρρώστιας, ατυχημάτων, εγκυμοσύνης και ανάρρωσης , ο έλεγχος ως προς την άσκηση των ιατρικών επαγγελματιών και των παραϊατρικών δραστηριοτήτων, καθώς επίσης και άλλα μέτρα για την προστασία της σωματικής και διανοητικής υγείας ενός ατόμου , θεμελιώνονται σύμφωνα με το νόμο .

Άρθρο 35 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΚΑΘΑΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

(1) Το Κράτος αναγνωρίζει το δικαίωμα του κάθε ατόμου σε ένα υγιές, καλοδιατηρημένο και ισορροπημένο περιβάλλον.

(2) Το Κράτος παρέχει το νομοθετικό πλαίσιο για την άσκηση αυτού του δικαιώματος.

(3) Τα φυσικά και τα νομικά πρόσωπα είναι υποχρεωμένα να προστατεύουν και να βελτιώνουν το περιβάλλον.

Άρθρο 36 – ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

(1) Εκλογικό δικαίωμα έχει κάθε πολίτης , ο οποίος έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18^ο) έτος της ηλικίας του, μέχρι και την ημέρα των εκλογών.

(2) Δεν κατέχουν δικαίωμα ψήφου τα ανίκανα πρόσωπα, οι μερικά ή πλήρως

δικαστικά συμπαραστατούμενοι και τα πρόσωπα τα οποία με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, χάνουν το εκλογικό τους δικαίωμα.

ΆΡΘΡΟ 37 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΣΘΑΙ

(1) Εκλογιμότητα παρέχεται σε όλους εκείνους τους πολίτες, οι οποίοι έχουν το εκλογικό δικαίωμα που συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις του άρθρου δεκαέξι (16), παράγραφος τρία (3), εκτός εάν τους έχει απαγορευθεί να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα, σύμφωνα με το άρθρο σαράντα (40), παράγραφος τρία (3).

(2) Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν συμπληρώσει, μέχρι και την ημέρα των εκλογών, τουλάχιστον το εικοστό τρίτο (23^ο) έτος της ηλικίας τους, προκειμένου να εκλεγούν στο Βουλευτικό Σώμα ή στα σώματα των Οργανισμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), το τριακοστό τρίτο (33^ο) έτος, προκειμένου να εκλεγούν στη Γερουσία και τουλάχιστον το τριακοστό πέμπτο (35^ο) έτος προκειμένου να εκλεγούν στο λειτούργημα του Προέδρου της Ρουμανίας.

ΆΡΘΡΟ 38 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΛΕΓΕΣΘΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Με την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), οι Ρουμάνοι πολίτες έχουν το δικαίωμα να εκλέγουν και να εκλέγονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο .

ΆΡΘΡΟ 39 – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ

Οι δημόσιες συγκεντρώσεις, οι πορείες, οι διαδηλώσεις και οποιαδήποτε άλλη συγκέντρωση, είναι ελεύθερες και μπορούν να οργανώνονται και να πραγματοποιούνται ειρηνικά μόνο, χωρίς όπλα οποιουδήποτε είδους.

ΆΡΘΡΟ 40 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ

(1) Οι πολίτες μπορούν να συνεταιρίζονται ελεύθερα σε πολιτικά κόμματα, στα συνδικάτα, στα σωματεία εργοδοτών και σε άλλες μορφές συνενώσεων.

(2) Τα πολιτικά κόμματα ή οι οργανώσεις, τα οποία μέσω των σκοπών τους ή της δραστηριότητάς τους αγωνίζονται κατά του πολιτικού πλουραλισμού, των αρχών του Κράτους δικαίου, ενάντια στην κυριαρχία, την ακεραιότητα ή την ανεξαρτησία της Ρουμανίας, είναι αντισυνταγματικά .

(3) Δεν μπορούν να συμμετάσχουν στα πολιτικά κόμματα οι Δικαστές του Συνταγματικού Δικαστηρίου, οι Συνήγοροι του Πολίτη, το Δικαστικό Σώμα, τα ενεργεία μέλη των Στρατιωτικών Δυνάμεων, οι αστυνομικοί και άλλες κατηγορίες δημοσίων λειτουργών που έχουν οριστεί από οργανικό νόμο .

(4) Απαγορεύονται οι μυστικές ενώσεις.

ΆΡΘΡΟ 41 – Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

(1) Το δικαίωμα στην εργασία δεν περιορίζεται . Ο καθένας επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμα ή την απασχόληση του, καθώς επίσης και τον χώρο εργασίας του.

(2) Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα στα μέτρα της κοινωνικής προστασίας. Αυτά αφορούν την ασφάλεια και την υγεία, τις συνθήκες εργασίας των γυναικών και των νέων ανθρώπων, τη θεμελίωση μίας ελάχιστης σταθεράς μισθού κατά την οικονομία, τον προκαθορισμό της ελεύθερης ημέρας για κάθε εβδομάδα, τις πληρωμένες διακοπές, την

εργασίας που παρέχεται κάτω υπό δύσκολες συνθήκες, όπως επίσης και άλλους είδους όρους, ο οποίος καθορίζονται από το νόμο.

(3) Η κανονική διάρκεια μίας εργάσιμης ημέρας είναι οχτώ (8) ώρες το πολύ, κατά μέσω όρου.

(4) Επί ίσης εργασίας με άνδρες, οι γυναίκες λαμβάνουν ίσους μισθούς.

(5) Το δικαίωμα στις συλλογικές εργασιακές διαπραγματεύσεις και οι δεσμευτική ισχύς των συλλογικών συμβάσεων εργασίας είναι εγγυημένο.

Άρθρο 42 – Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

(1) Η αναγκαστική εργασία απαγορεύεται.

(2) Δεν αποτελεί αναγκαστική εργασία:

α) οι δραστηριότητες της εκτέλεση των στρατιωτικών υπηρεσιών καθώς επίσης και οι δραστηριότητες κατά την εκτέλεση της εναλλακτικής θητείας, σύμφωνα με το νόμο, λόγω θρησκείας ή για λόγους, οι οποίοι σχετίζονται με την αντίρρηση συνείδησης

β) η εργασία προσώπου που έχει καταδικασθεί, η οποία διενεργείται σε κανονικές συνθήκες, κατά την διάρκεια της κράτησης ή υποθετική απελευθέρωση.

γ) οποιοσδήποτε υπηρεσίες, οι οποίες απαιτούνται σε περίπτωση θεομηνίας ή άλλου κινδύνου, καθώς επίσης και εκείνες οι οποίες αποτελούν μέρος των υποχρεώσεων των πολιτών, οι οποίες προβλέπονται όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 43 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

(1) Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να απεργούν για την υπεράσπιση των επαγγελματικών, οικονομικών και κοινωνικών τους ενδιαφερόντων.

(2) Ο νόμος ρυθμίζει τις συνθήκες και τα όρια, τα οποία διέπουν την άσκηση αυτού του δικαιώματος, καθώς επίσης και τις απαραίτητες για την εξασφάλιση των βασικών υπηρεσιών της κοινωνίας, εγγυήσεις.

Άρθρο 44 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

(1) Το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, καθώς επίσης και τα χρέη, τα οποία επιφέρονται στο Κράτος, είναι εγγυημένα. Το περιεχόμενο και τα όρια αυτών των δικαιωμάτων θεμελιώνονται από το νόμο.

(2) Ο νόμος εγγυάται και προστατεύει την ιδιωτική ιδιοκτησία σύμφωνα με την αρχή της ισότητας, ανεξάρτητα από τον ιδιοκτήτη. Οι ξένοι πολίτες και οι απάτριδες αποκτούν μόνο το δικαίωμα της ιδιοκτησίας επί της γης υπό τους όρους οι οποίοι πηγάζουν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) και άλλων διεθνών συνθηκών που έχει υπογράψει η Ρουμανία, πάνω στη βάση της αμοιβαιότητας και υπό τους όρους οι οποίοι καθορίζονται από οργανικό νόμο, καθώς επίσης και ως συνέπεια νόμιμης κληρονομιάς.

(3) Κανενός η ιδιοκτησία δεν απαλλοτριώνεται παρά μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας, η οποία έχουν θεμελιωθεί σύμφωνα με το νόμο, έναντι δικαίως αποζημίωσης, η οποία προπληρώνεται.

(4) Απαγορεύεται η εθνικοποίηση ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα μεταφοράς ακινήτων στη δημόσια περιουσία, η οποία βασίζεται σε κοινωνικά, εθνικά, θρησκευτικά, πολιτικά ή άλλα διακριτικά γνωρίσματα.

(5) Για έργα γενικού ενδιαφέροντος, επιτρέπεται στις δημόσιες αρχές η διάνοιξη υπόγειων σηράγγων στο επιβαλλόμενο βάθος, υπό τον όρο της αποζημίωσης του ιδιοκτήτη για τις ζημιές, οι οποίες προκλήθηκαν από την

χρήση του εδάφους, τις φυτείες ή τα κτίσματα , καθώς επίσης και για άλλες ζημίες, αποδοτέες σε αυτές τις αρχές.

(6) Η αποζημίωση η οποία προβλέπεται στις παραγράφους τρία (3) και πέντε (5) προσδιορίζεται από τη συναίνεση του ιδιοκτήτη ή από απόφαση του δικαστηρίου , όταν δεν μπορεί να ληφθεί μία κοινή απόφαση.

(7) Το δικαίωμα στην ιδιοκτησία συνοδεύεται από την τήρηση των καθηκόντων τα οποία σχετίζονται με την περιβαλλοντολογική προστασία και την εξασφάλιση καλών σχέσεων μεταξύ γειτόνων, καθώς επίσης και άλλων καθηκόντων, τα οποία κατέχει ο ιδιοκτήτης, σύμφωνα με το νόμο ή το έθιμο.

(8) Τα ακίνητα τα οποία έχουν αποκτηθεί νόμιμα, δεν μπορούν να κατασχεθούν. Η νομιμότητα της απόκτησης θα θεωρηθεί.

(9) Οποιαδήποτε αγαθά προορισμένα, χρησιμοποιημένα ή προερχόμενα από μία εγκληματική ή μικρότερη παράβαση, μπορούν να κατασχεθούν μόνο σύμφωνα με τις προβλέψεις του νόμου.

Άρθρο 45 – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ελεύθερη πρόσβαση των ατόμων σε μία οικονομική δραστηριότητα, ελεύθερη επιχείρηση και η άσκησή τους στα πλαίσια του νόμου, είναι εγγυημένη.

Άρθρο 46 – ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Το κληρονομικό δικαίωμα είναι εγγυημένο.

Άρθρο 47 – Το Επίπεδο της Διαβίωσης

(1) Το Κράτος είναι υποχρεωμένο να λαμβάνει μέτρα οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας, ώστε να εξασφαλίζει στους πολίτες ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής.

(2) Οι πολίτες έχουν δικαίωμα στη σύνταξη, στο επίδομα μητρότητας, στην ιατρική περίθαλψη σε κέντρα υγείας, στα επιδόματα ανεργίας και σε άλλες μορφές δημοσίων ή ιδιωτικών κοινωνικών ασφαλειών, όπως καθορίζονται από το νόμο.

Άρθρο 48 – Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

(1) Η οικογένεια θεμελιώνεται στον ελεύθερα συνομολογημένο γάμο των συζύγων, την πλήρη ισότητά τους, καθώς επίσης και το δικαίωμα και το καθήκον των γονέων να εξασφαλίσουν την ανατροφή, τη μόρφωση και τη διδασκαλία των παιδιών τους.

(2) Οι όροι σύναψης, διάλυσης και ακύρωσης του γάμου θεμελιώνονται από το νόμο. Ο θρησκευτικός γάμος μπορεί να τελεστεί μόνο ύστερα από τον πολιτικό γάμο .

(3) Τα τέκνα , τα οποία έχουν γεννηθεί εκτός γάμου είναι ίσα ενώπιον του νόμου με εκείνα τα οποία έχουν γεννηθεί εντός γάμου.

Άρθρο 49 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

(1) Τα παιδιά και οι νέοι χαίρουν ειδικής προστασίας και βοήθειας στην επιδίωξη των δικαιωμάτων τους.

(2) Τα Κράτος παρέχει επιδόματα για τα παιδιά και προνόμια για τη φροντίδα των άρρωστων ή των ανίκανων παιδιών. Άλλες μορφές προστασίας για τα παιδιά και τους νέους θεμελιώνονται από το νόμο.

(3) Απαγορεύεται η εκμετάλλευση των ανηλίκων, η χρησιμοποίησή τους σε δραστηριότητες οι οποίες μπορεί να είναι βλαβερές για την υγεία τους, την ψυχολογία τους, ή θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη ζωή τους ή τη φυσιολογική τους ανάπτυξη.

(4) Οι ανήλικοι κάτω των δεκαπέντε (15) ετών δεν μπορούν να προσληφθούν ως μισθωτοί .

(5) Οι δημόσιες αρχές είναι υποχρεωμένες να συμβάλουν στο να εξασφαλίσουν τις συνθήκες για την ελεύθερη συμμετοχή των νέων στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική και αθλητική ζωή της χώρας.

ΆΡΘΡΟ 50 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Τα πρόσωπα με ειδικές ανάγκες χαίρουν ειδικής προστασίας. Το Κράτος παρέχει την πραγματοποίηση μίας εθνικής πολιτικής ίσων ευκαιριών για την πρόληψη και τη θεραπεία της ανικανότητας, έτσι ώστε τα άτομα με ειδικές ανάγκες να μπορούν να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στην κοινοτική ζωή , ενώ τηρούν τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των γονέων και των κηδεμόνων.

ΆΡΘΡΟ 51 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ

(1) Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να απευθύνονται στις δημόσιες αρχές μέσω αιτήσεων, οι οποίες διατυπώνονται μόνο στο όνομα των υπογραφόντων.

(2) Οι οργανώσεις οι οποίες έχουν ιδρυθεί νόμιμα έχουν το δικαίωμα να καταθέσουν αίτηση αποκλειστικά για λογαριασμό του συλλογικού σώματος το οποίο εκπροσωπούν..

(3) Η άσκηση του δικαιώματος της αίτησης απαλλάσσεται από φόρο.

(4) Οι δημόσιες αρχές είναι υποχρεωμένες να απαντούν στις αίτηση μέσα στα χρονικά όρια και τις συνθήκες που θεμελιώνονται από το νόμο.

ΆΡΘΡΟ 52 – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΘΟΝΤΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

(1) Κάθε άτομο, του οποίου παραβιάστηκαν νομικά δικαιώματα ή συμφέροντα από δημόσια αρχή, μέσω διοικητικής ενέργειας ή της αποτυχίας δημόσιας αρχής να εξετάσει την αίτησή του μέσα στα πλαίσια ενός νόμιμου χρονικού ορίου, νομοποιείτε να του ή της αναγνωριστεί το παραβιασμένο δικαίωμα ή το έννομο συμφέρον, με ακύρωση της πράξης και αποκατάσταση της ζημίας.

(2) Οι συνθήκες και τα όρια άσκησης αυτού του δικαιώματος ρυθμίζονται από οργανικό νόμο.

(3) Το Κράτος ευθύνεται με κληρονομική ευθύνη για κάθε δικαστική πλάνη, που προκαλείται ως αποτέλεσμα δικαστικής πλάνης. Η ευθύνη του Κράτους είναι προκαθορισμένη σύμφωνα με το νόμο και δεν εξαλείφει την ευθύνη των δικαστικών, οι οποίοι έχουν ασκήσει την υποχρέωσή κακόπιστα ή με σοβαρές παραλείψεις.

ΆΡΘΡΟ 53 – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΚΑΠΟΙΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

(1) Οι άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων ή ελευθεριών μπορεί μόνο να περιοριστεί με νόμο και μόνο εφόσον είναι απαραίτητο εφόσον συντρέχει η περίπτωση για: την άμυνα της εθνικής ασφάλειας, τη δημόσια τάξη, την υγεία ή τα χρηστά ήθη, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών, για τη διεξαγωγή της διερεύνησης εγκλημάτων, την παρεμπόδιση των συνεπειών μιας φυσικής θεομηνίας, καταστροφής ή οποιαδήποτε άλλης ακραίας σοβαρής καταστροφής.

(2) Τέτοιος περιορισμός μπορεί να διαταχθεί μόνο εφόσον είναι αναγκαίο σε μία δημοκρατική κοινωνία. Τα μέτρα πρέπει να είναι ανάλογα προς την κατάσταση η οποία τα προκάλεσε, να εφαρμόζονται χωρίς διάκριση και χωρίς να προσβάλουν την ύπαρξη τέτοιου δικαιώματος ή ελευθερίας .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Άρθρο 54 – Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ

(1) Η πίστη στην χώρα είναι ιερή.

(2) Οι πολίτες εκείνοι οι οποίοι κατέχουν δημόσια αξιώματα, καθώς επίσης και οι στρατιωτικοί είναι υπεύθυνοι για την πιστή εκπλήρωση των καθηκόντων , για τα οποία είναι υπεύθυνοι, και γι' αυτό το σκοπό να ορκίζονται, όπως απαιτεί ο νόμος.

Άρθρο 55 – ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

(1) Οι πολίτες έχουν το δικαίωμα και το καθήκον να υπερασπίζονται τη Ρουμανία .

(2) Οι όροι για την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας προσδιορίζεται από οργανικό νόμο .

(3) Οι πολίτες πρέπει να καλούνται από την ηλικία των είκοσι (20) μέχρι και την ηλικία των τριάντα πέντε (35) χρόνων , εκτός από τους εθελοντές, υπό τους όρους του εφαρμοστού οργανικού νόμου .

Άρθρο 56 – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ

(1) Οι πολίτες έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν στις δημόσιες δαπάνες μέσω των φόρων και των δασμών.

(2) Το νόμιμο φορολογικό σύστημα πρέπει να εξασφαλίζει τη δίκαια διανομή των φορολογικών φορτίων.

(3) Οποιοσδήποτε άλλες οφειλές απαγορεύονται , εκτός από εκείνες οι οποίες ορίζονται από το νόμο, κάτω από εξαιρετικές συνθήκες.

Άρθρο 57 – ΆΣΚΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

Ρουμάνοι πολίτες, αλλοδαποί πολίτες και οι απάτριδες, πρέπει να ασκούν με καλή πίστη τα συνταγματικά τους δικαιώματα και ελευθερίες, χωρίς την παραβίαση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Άρθρο 58 – ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ

(1) Ο Συνήγορος του Πολίτη διορίζεται για το διάστημα των πέντε (5) ετών, προκειμένου να υπερασπίσει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φυσικών προσώπων. Οι αναπληρωτές του Συνηγόρου του Πολίτη εξειδικεύονται σε τομείς δραστηριότητας.

(2) Ο Συνήγορος του Πολίτη και οι βοηθοί του δεν μπορούν ν' ασκήσουν κανένα άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό λειτουργήμα, εκτός από τις θέσεις διδασκαλίας στην Ανώτατη Εκπαίδευση..

(3) Η οργάνωση και η λειτουργία της αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη, ρυθμίζεται από οργανικό νόμο.

Άρθρο 59 – Άσκηση των αρμοδιοτήτων

(1) Ο Συνήγορος του Πολίτη ασκεί τις αρμοδιότητές του ex office ή ύστερα από αίτηση των ατόμων, των οποίων τα δικαιώματα και οι ελευθερίες έχουν προσβληθεί, στα πλαίσια τα οποία καθορίζονται από το νόμο.

(2) Είναι υποχρεωτικό για τις δημόσιες αρχές να δίνουν στο Συνήγορο του Πολίτη την απαραίτητη υποστήριξη στην άσκηση των καθηκόντων.

Άρθρο 60 – Η αναφορά στη Βουλή

Ο Συνήγορος του Πολίτη κάνει αναφορές και στα δύο Βουλευτικά Σώματα, κάθε έτος ή σε κάθε τους αίτηση. Οι αναφορές μπορούν να περιλαμβάνουν συστάσεις πάνω στη νομοθεσία ή μέτρα οποιαδήποτε άλλης φύσεως για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών.

ΜΕΡΟΣ 3 ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 Η ΒΟΥΛΗ

ΤΜΗΜΑ 1: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άρθρο 61 – Ρόλος και Δομή

(1) Η Βουλή είναι το ανώτατο εκπροσωπευτικό σώμα του Ρουμανικού λαού και η μοναδική νομοθετική αρχή της χώρας.

(2) Η Βουλή αποτελείται από το Σώμα των Βουλευτών και την Γερουσία.

Άρθρο 62 – Εκλογή των Σωμάτων

(1) Το Σώμα των Βουλευτών και των Γερουσιαστών εκλέγεται με καθολική, ίση, άμεση, μυστική και ελεύθερη ψηφοφορία, σύμφωνα με τον εκλογικό νόμο.

(2) Οι οργανώσεις των πολιτών, οι οποίοι ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, οι οποίες απέτυχαν να αποκτήσουν τον αριθμό των ψήφων για την εκπροσώπηση στη Βουλή, έχουν το δικαίωμα για μία έδρα στη Βουλή το καθένα, υπό τους όρους του εκλογικού νόμου. Οι πολίτες μίας εθνικής μειονότητας έχουν τη δυνατότητα να εκπροσωπούνται μόνο από μία οργάνωση.

(3) Ο αριθμός των Βουλευτών και των Γερουσιαστών θεμελιώνεται από τον εκλογικό νόμο, ανάλογα με τον πληθυσμό της χώρας.

Άρθρο 63 – Διάρκεια της Θητείας

(1) Το Σώμα των Βουλευτών και των Γερουσιαστών εκλέγεται για διάστημα των τεσσάρων (4) συνεχών ετών, τα οποία μπορούν να παραταθούν de jure, σε περίπτωση επιστράτευσης, πολέμου, πολιορκίας ή επείγουσας ανάγκης, μέχρι να σταματήσει να υπάρχει μια τέτοια κατάσταση.

- (2) Οι εκλογές στο Βουλευτικό και στο Γερουσιαστικό Σώμα λαμβάνουν χώρα μέσα σε τρεις (3) μήνες το πολύ από τη λήξη της θητείας ή τη διάλυση της Βουλής.
- (3) Η νεοεκλεγείσα Βουλή συμμετέχει στη συνεδρίαση του Προέδρου της Ρουμανίας, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τις εκλογές.
- (4) Η θητεία των Σωμάτων παρατείνεται μέχρι να συνεδριάσει νόμιμα η νέα Βουλή. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, το Σύνταγμα δεν μπορεί να υποβληθεί σε αναθεώρηση ούτε μπορούν να ψηφιστούν οργανικοί νόμοι, να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν.
- (5) Τα νομοσχέδια ή οι νομοθετικές προτάσεις, εγγεγραμμένες στην ημερήσια διάταξη της προηγούμενης Βουλής, εξετάζονται στη σύνοδο της νέας Βουλής.

Άρθρο 64 – ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

- (1) Η οργάνωση και η λειτουργία του κάθε Σώματος ρυθμίζονται από το δικό του προσωπικό κανονισμό. Οι οικονομικοί πόροι των Σωμάτων προβλέπονται στους προϋπολογισμούς, οι οποίοι εγκρίνονται από αυτά .
- (2) Κάθε Σώμα επιλέγει το Μόνιμο Γραφείο του. Ο Πρόεδρος του Σώματος των Βουλευτών και ο Πρόεδρος των Γερουσιαστών εκλέγονται όσο ισχύει η θητεία των Σωμάτων. Τα άλλα μέλη των Μόνιμων Γραφείων εκλέγονται στην αρχή της κάθε συνόδου. Τα μέλη Μόνιμων Γραφείων μπορούν να απολυθούν πριν τη λήξη της θητείας.
- (3) Οι Βουλευτές και οι Γερουσιαστές οργανώνονται σε κοινοβουλευτικές ομάδες, σύμφωνα με τους κανονισμούς του κάθε Σώματος.
- (4) Κάθε Σώμα ιδρύει μόνιμες επιτροπές και μπορεί να ιδρύσει προσωρινές επιτροπές ή άλλες ειδικές επιτροπές. Τα Σώματα μπορούν να συστήσουν κοινές επιτροπές.
- (5) Τα Βουλευτικά Γραφεία και οι Βουλευτικές Επιτροπές ιδρύονται έτσι ώστε να αντανακλούν το πολιτικό φάσμα του κάθε Σώματος.

Άρθρο 65 – ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

- (1) Το Σώμα των Βουλευτών και η Γερουσία συνεδριάζουν σε ξεχωριστές συνόδους.
- (2) Τα Σώματα μπορούν επίσης να συνεδριάζουν σε κοινές συνόδους, βασισμένα στις ρυθμίσεις που ψηφίστηκαν από την πλειοψηφία των Βουλευτών και Γερουσιαστών, προκειμένου:
- α) να λάβουν το μήνυμα του Προέδρου της Ρουμανίας,
 - β) να εγκρίνουν τον προϋπολογισμό του Κράτους και τον Κρατικό κοινωνικό προϋπολογισμό ασφαλείας,
 - γ) να κηρύξουν ολική ή μερική επιστράτευση,
 - δ) να κηρύξουν κατάσταση πόλεμου,
 - ε) να αναστείλουν ή να παύσουν τις ένοπλες εχθροπραξίες,
 - ζ) να εγκρίνουν την εθνική στρατηγική της άμυνας της πατρίδας,
 - η) να εξετάσουν τις αναφορές του Ανώτατου Συμβουλίου της Εθνικής Άμυνας,
 - θ) να διορίσουν, βασισμένα στις προτάσεις του Προέδρου της Ρουμανίας, τους διευθυντές των Μυστικών Υπηρεσιών και να ασκούν έλεγχο πάνω στη δραστηριότητα τέτοιων υπηρεσιών.
 - ι) να διορίζουν το Συνήγορο του Πολίτη,

κ) να καθορίζουν την κατάσταση των Βουλευτών και των Γερουσιαστών , όπως και τα επιδόματα και άλλα δικαιώματά τους,

λ) να εκπληρώνουν άλλα προνόμια, τα οποία σύμφωνα με το Σύνταγμα ή τους Εσωτερικούς Κανονισμό, θα ασκούνται σε μία κοινή συνεδρίαση.

Άρθρο 66 – ΣΥΝΟΔΟΙ

(1) Τα Σώματα των Βουλευτών και η Γερουσία συνέρχονται κάθε έτος, σε δύο τακτικές συνόδους. Η πρώτη σύνοδος αρχίζει το Φεβρουάριο και δεν πρέπει να ξεπεράσει το τέλος Ιουνίου το αργότερο. Η δεύτερη (2^η) σύνοδος ξεκινάει το Σεπτέμβριο και δεν πρέπει να ξεπεράσει το τέλος του Δεκεμβρίου το αργότερο.

(2) Το Σώμα των Βουλευτών και η Γερουσία μπορεί επίσης να συνεδριάζει σε έκτακτες συνόδους, όταν το ζητήσει ο Πρόεδρος της Ρουμανίας, το μόνιμο γραφείο του κάθε Σώματος ή τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) του αριθμού των Βουλευτών ή των Γερουσιαστών.

(3) Κάθε Σώμα συγκαλείται από τον Πρόεδρο του .

Άρθρο 67 – ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Τα Σώματα των Βουλευτών και των Γερουσιαστών ψηφίζουν νόμους, αποφάσεις και προτάσεις, με την παρουσία της πλειοψηφίας των μελών τους.

Άρθρο 68 – ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

(1) Οι συνεδριάσεις και των δύο Σωμάτων είναι δημόσιες .

(2) Τα Σώματα μπορούν να αποφασίζουν ότι ορισμένες συνεδριάσεις θα είναι μυστικές.

ΤΜΗΜΑ 2

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ STATUS

Άρθρο 69 – ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

(1) Κατά την άσκηση της αντιπροσωπευτικής εντολής, οι Βουλευτές και οι Γερουσιαστές είναι στη υπηρεσία του λαού.

(2) Κάθε επιτακτική εντολή είναι άκυρη.

Άρθρο 70 – ΘΗΤΕΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

(1) Οι Βουλευτές και οι Γερουσιαστές αρχίζουν τη άσκηση του αξιώματος κατά την ημέρα που το Σώμα του οποίου είναι μέλη, έχει συνέλθει νόμιμα, υπό την προϋπόθεση ότι η εκλογή έχει επικυρωθεί και έχει δοθεί ο όρκος. Ο τύπος του όρκου ρυθμίζεται από οργανικό νόμο.

(2) Η ικανότητα του Βουλευτή ή του Γερουσιαστή παύει κατά την ίδια ημέρα που τα νεοεκλεγέντα Σώματα θα συνέλθουν νόμιμα ή σε περίπτωση παραίτησης, αφαίρεσης των νόμιμων εκλογικών δικαιωμάτων, ασυμβίβαστου ή θανάτου.

Άρθρο 71 – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ

(1) Κανείς δεν μπορεί ταυτόχρονα να είναι Βουλευτής και Γερουσιαστής.

(2) Η ιδιότητα του Βουλευτή και Γερουσιαστή είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση οποιουδήποτε άλλου δημόσιου αξιώματος, με εξαίρεση αυτή του μέλους της Κυβέρνησης.

(3) Άλλα ασυμβίβαστα ορίζονται με οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 72 – ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΑΣΥΛΙΑ

(1) Ουδείς Βουλευτής ή Γερουσιαστής διώκεται δικαστικά για τις ψήφους ή τις πολιτικές γνώμες που εξέφρασε κατά την άσκηση του αξιώματός του.

(2) Οι Βουλευτές και οι Γερουσιαστές μπορούν να υποβληθούν σε ποινική ανάκριση ή να κατηγορηθούν ποινικά για τις πράξεις εκείνες, οι οποίες δε σχετίζονται με τις ψήφους ή τις πολιτικές τους γνώμες, οι οποίες εκφράζονται κατά την άσκηση του αξιώματός τους, αλλά δεν μπορούν να ανακριθούν, κρατηθούν ή συλληφθούν χωρίς τη συναίνεση του Σώματος στο οποίο ανήκουν, μετά την ακρόασή τους. Η ανάκριση και η δίωξη μπορούν να διενεργηθούν μόνο από το γραφείο του Δημοσίου Κατήγορου, το οποίο συνδέεται με το Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο. Το Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο έχει τη δικαιοδοσία επί αυτής της υπόθεσης.

(3) Σε περίπτωση αυτοφώρου, οι Βουλευτές ή οι Γερουσιαστές μπορούν να κρατηθούν και να ανακριθούν. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον Πρόεδρο του Σώματος για την κράτηση και την ανάκριση. Αν, αφότου πληροφορηθεί, το Σώμα θεωρήσει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος για την κράτηση, διατάσσει την ακύρωση ενός τέτοιου μέτρου αμέσως.

ΤΜΗΜΑ 3 Νομοθέτηση

ΆΡΘΡΟ 73 - ΕΙΔΗ ΝΟΜΩΝ

(1) Η Βουλή ψηφίζει συνταγματικούς, οργανικούς και κοινούς νόμους.

(2) Οι συνταγματικοί νόμοι ανήκουν στην αναθεώρηση του Συντάγματος.

(3) Οι οργανικοί νόμοι ρυθμίζουν :

α) το εκλογικό σύστημα : την οργάνωση και τη λειτουργία της Μόνιμης Εκλογικής Αρχής ,

β) την οργάνωση, τη λειτουργία και τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων,

γ) το status των Βουλευτών και των Γερουσιαστών, τη καθιέρωση των αποδοχών τους και άλλων δικαιωμάτων,

δ) την οργάνωση και τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος,

ε) την οργάνωση της Κυβέρνησης και του Ανώτατου Συμβουλίου της Εθνικής Άμυνας ,

ζ) το καθεστώς της μερικής ή της ολικής επιστράτευσης των στρατιωτικών δυνάμεων και το καθεστώς πολέμου,

η) την κατάσταση πολιορκίας και έκτακτης ανάγκης ,

θ) τα ποινικά αδικήματα, τις ποινές και την εκτέλεσή τους ,

ι) την χορήγηση αμνηστίας ή η απονομή χάριτος ,

κ) το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων ,

λ) τις εριστικές υποθέσεις, οι οποίες εμπíπτουν στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων,

μ) την οργάνωση και τη λειτουργία του Ανώτατου Συμβουλίου Δικαστικού Σώματος, των δικαστηρίων, του Υπουργείου Εσωτερικού και του Ελεγκτικού Δικαστηρίου.

ν) το γενικό νομικό καθεστώς της ιδιοκτησίας και της κληρονομιάς,

- ξ) τη γενική οργάνωση της παιδείας ,
- ο) την οργάνωση της τοπικής δημόσιας διοίκησης, του εδάφους, καθώς επίσης και τους γενικούς κανόνες στην τοπική αυτοδιοίκησης,
- π) τους γενικούς κανόνες, που καλύπτουν τις σχέσεις εργασίας, τις εμπορικές ενώσεις, τους συλλόγους εργοδοτών και την κοινωνική προστασία,
- ρ) το καθεστώς των εθνικών μειονοτήτων στη Ρουμανία,
- σ) τους γενικούς νομοθετημένους κανόνες των θρησκευτικών δογμάτων,
- τ) τους άλλους τομείς , για τους οποίους το Σύνταγμα συνομολογεί την έκδοση οργανικών νόμων.

ΆΡΘΡΟ 74 – ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

- (1) Η νομοθετική πρωτοβουλία ανήκει, ανάλογα με την περίπτωση, στην Κυβέρνηση, τους Βουλευτές, τους Γερουσιαστές ή σε έναν αριθμό τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) πολιτών, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα ψήφου. Οι πολίτες που ασκούν το δικαίωμά τους, σε νομοθετική πρωτοβουλία, πρέπει να ανήκουν τουλάχιστον στο ένα τέταρτο ($\frac{1}{4}$) των νομών της χώρας, ενώ σε καθέναν από αυτούς τους νομούς ή το Δήμο Βουκουρεστίου, τουλάχιστον πέντε χιλιάδες (5.000) υπογραφές θα έπρεπε να εγγραφούν για την υποστήριξη τέτοιας πρωτοβουλίας.
- (2) Η νομοθετική πρωτοβουλία των πολιτών δεν μπορεί να αναφέρεται στα θέματα, τα οποία αφορούν τη φορολογία, τις διεθνείς σχέσεις, την αμνηστία η την χάρη.
- (3) Η Κυβέρνηση ασκεί τη νομοθετική της πρωτοβουλία εισάγοντας τα νομοσχέδια στο Σώμα, το οποίο έχει την αρμοδιότητα για αυτήν την ψήφιση, ως πρώτο αναφερόμενο Σώμα.
- (4) Βουλευτές, Γερουσιαστές και οι πολίτες που ασκούν το δικαίωμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας , μπορούν να παρουσιάσουν τις προτάσεις μόνο στη μορφή εκείνη, η οποία απαιτείται για τα νομοσχέδια.
- (5) Οι νομοθετικές προτάσεις υποβάλλονται πρώτα στο Σώμα, το οποίο έχει την αρμοδιότητα για την ψήφιση του, ως πρώτο αναφερόμενο Σώμα.

ΆΡΘΡΟ 75 – ΣΥΝΟΔΟΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

- (1) Το Σώμα των Βουλευτών, ως πρώτο αναφερόμενο Σώμα, συζητάει και υιοθετεί τα νομοσχέδια και τις νομοθετικές προτάσεις για την επικύρωση των Συνθηκών ή άλλων διεθνών συμφωνιών και των νομοθετικών μέτρων, τα οποία πηγάζουν από την εφαρμογή τέτοιων συνθηκών και συμφωνιών , καθώς επίσης και τα νομοσχέδια των οργανικών νόμων, τα οποία ορίζονται υπό το άρθρο 31 παράγραφος (5), άρθρο 40 παράγραφος (3), άρθρο 55 παράγραφος (2), άρθρο 58 παράγραφος (3), άρθρο 73 παράγραφος (3) εδάφια ε),λ),μ),ν),ξ), άρθρο 79 παράγραφος (2), άρθρο 102 παράγραφος (3), άρθρο 105 παράγραφος (2), άρθρο 117 παράγραφος (3), άρθρο 118 παράγραφοι (2) και (3), άρθρο 120 παράγραφος (2), άρθρο 126 παράγραφοι (4) και (5) και άρθρο 142 παράγραφος (5). Τα άλλα νομοσχέδια ή οι νομοθετικές προτάσεις υποβάλλονται στην Γερουσία, ως πρώτο αναφερόμενο Σώμα, για συζήτηση και ψήφιση.
- (2) Το πρώτο αναφερόμενο Σώμα αποφαινεται μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες. Για τους κώδικες και άλλους ακραία περίπλοκους νόμους, το χρονικό όριο θα είναι εξήντα (60) ημέρες. Αν τέτοια χρονικά όρια υπερβαίνονται, θεωρείται ότι το νομοσχέδιο ή η νομοθετική πρόταση έχει ψηφιστεί.

(3) Αφού το πρώτο αναφερόμενο Σώμα το ψηφίσει ή το ανακαλέσει, το νομοσχέδιο ή η νομοθετική πρόταση αποστέλλεται στο άλλο Σώμα, το οποίο θα πάρει μία τελική απόφαση.

(4) Στην περίπτωση που το πρώτο αναφερόμενο Σώμα υιοθετήσει μία πρόβλεψη, η οποία, υπό την παράγραφο (1), ανήκει στην αρμοδιότητά του να λαμβάνει αποφάσεις, η πρόβλεψη ψηφίζεται ως τελική, εάν το άλλο Σώμα επίσης το ψηφίζει. Διαφορετικά, για τις προβλέψεις, που βρίσκονται μόνο σε αμφισβήτηση, το νομοσχέδιο επιστρέφεται στο πρώτο ενημερωμένο Σώμα, το οποίο θα λάβει μία τελική απόφαση σε μία έκτακτη διαδικασία.

(5) Οι προβλέψεις της παραγράφου (4), οι οποίες αφορούν την επιστροφή του νομοσχεδίου, εφαρμόζονται επίσης ανάλογα, εάν το Σώμα, το οποίο λαμβάνει τις αποφάσεις υιοθετήσει μία πρόβλεψη, για την οποία η αρμοδιότητα της λήψης αποφάσεων ανήκει στο πρώτο Σώμα.

Άρθρο 76 – ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

(1) Οι οργανικοί νόμοι και οι αποφάσεις, οι οποίες αφορούν τους κανονισμούς των Σωμάτων, ψηφίζονται από την πλειοψηφία των μελών του κάθε Σώματος.

(2) Οι κοινοί νόμοι και οι αποφάσεις ψηφίζονται από την πλειοψηφία των παρόντων μελών σε κάθε Σώμα.

(3) Με αίτηση της Κυβέρνησης ή με δικής της πρωτοβουλίας, η Βουλή μπορεί να ψηφίσει νομοσχέδια ή νομοθετικές προτάσεις με επείγουσα διαδικασία, η οποία βασίζεται σε συμφωνία με τους κανονισμούς του κάθε Σώματος.

Άρθρο 77 – ΕΚΔΟΣΗ ΝΟΜΩΝ

(1) Ένας νόμος υποβάλλεται για έκδοση στον Πρόεδρο της Ρουμανίας. Η δημοσίευση γίνεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες μετά την παραλαβή του νόμου.

(2) Πριν τη έκδοση, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί επιστρέψει το νόμο στη Βουλή για αναθεώρηση, και μπορεί αυτό να το πράξει μόνο μία φορά.

(3) Στην περίπτωση που ο Πρόεδρος έχει ζητήσει να επανεξεταστεί ο νόμος ή έχει ζητηθεί επανέλεγχος ως προς τη συμφωνία του προς το Σύνταγμα, η έκδοση γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επανεξέταση του νόμου ή την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, η οποία επιβεβαιώνει τη συνταγματικότητά του.

Άρθρο 78 – ΈΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΝΟΜΟΥ

Ο νόμος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας και αρχίζει να ισχύει τρεις (3) ημέρες μετά από την ημέρα της έκδοσής της ή από την επόμενη ημερομηνία η οποία ορίζεται στο κείμενό της.

Άρθρο 79 – ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(1) Τι Νομοθετικό Συμβούλιο είναι το ειδικό, συμβουλευτικό όργανο της Βουλής, το οποίο συμβουλεύει επί των σχεδίων των κανονιστικών πράξεων με σκοπό τη συστηματική ενοποίηση και το συντονισμό όλης της νομοθεσίας. Αυτό τηρεί το επίσημο αρχείο της νομοθεσίας της Ρουμανίας.

(2) Η σύσταση, η οργάνωση και η λειτουργία του Νομοθετικού Συμβουλίου ρυθμίζονται με οργανικό νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Άρθρο 80 – Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας εκπροσωπεί το Ρουμανικό Κράτος και είναι ο φύλακας της εθνικής ανεξαρτησίας, ενότητας, καθώς και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

(2) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας πρέπει να φυλάσσει την τήρηση του Συντάγματος και την σωστή λειτουργία των δημοσίων αρχών. Γι' αυτό, το αποτέλεσμα ο Πρόεδρος ενεργεί ως μεσολαβητής μεταξύ των εξουσιών στο Κράτος, καθώς επίσης μεταξύ του Κράτους και της κοινωνίας.

Άρθρο 81 – ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας εκλέγεται με καθολική, ίση, άμεση, μυστική και ελεύθερη ψήφο.

(2) Ο υποψήφιος, ο οποίος, στο πρώτο ψηφοδέλτιο, απέκτησε την πλειοψηφία των ψήφων των ψηφοφόρων, οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, δηλώνεται ότι έχει εκλεγεί.

(3) Σε περίπτωση που ουδείς υποψήφιος συγκέντρωσε μία τέτοια πλειοψηφία, μία δεύτερη ψηφοφορία γίνεται μεταξύ των πρώτων δύο υποψηφίων, στη σειρά του αριθμού των ψήφων, που εκδόθηκαν για αυτούς κατά την πρώτη ψηφοφορία. Ο υποψήφιος ο οποίος έχει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων κηρύσσεται εκλεγμένος.

(4) Κανένας δεν μπορεί να φέρει το αξίωμα του Προέδρου της Ρουμανίας, παρά μόνο το πολύ δύο (2) θητείες, οι οποίες μπορούν επίσης να είναι διαδοχικές.

Άρθρο 82 – ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

(1) Τα αποτελέσματα των εκλογών για την Προεδρία της Ρουμανίας επικυρώνονται από το Συνταγματικό Δικαστήριο.

(2) Ο υποψήφιος, του οποίου η εκλογή έχει επικυρωθεί δίνει ενώπιον του Βουλευτικού Σώματος και της Γερουσίας σε κοινή συνεδρίαση, τον ακόλουθο όρκο:

«Ορκίζομαι επίσημα να δώσω όλη μου τη δύναμη και το καλύτερο των δυνατοτήτων μου για την πνευματική και την υλική ευημερία του Ρουμανικού λαού, να τηρώ το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας, να υπερασπίζομαι τη δημοκρατία, τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των συμπολιτών μου, την κυριαρχία της Ρουμανίας, την ανεξαρτησία, την ενότητα και την εδαφική ακεραιότητα. Έτσι, να με βοηθήσει ο Θεός!»

Άρθρο 83 – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

(1) Η διάρκεια της θητείας του Προέδρου της Ρουμανίας είναι πέντε (5) χρόνια και ασκείται από την ημερομηνία που δόθηκε ο όρκος.

(2) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας ασκεί τη θητεία του μέχρι ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος να δώσει τον όρκο.

(3) Η διάρκεια της θητείας του Προέδρου της Ρουμανίας μπορεί να παραταθεί με οργανικό νόμο, σε περίπτωση πολέμου ή καταστροφής.

ΆΡΘΡΟ 84 – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ

(1) Κατά την διάρκεια της θητείας του, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας δεν μπορεί να είναι μέλος κανενός πολιτικού κόμματος, ούτε να ασκήσει κανένα άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό αξίωμα .

(2) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας απολαμβάνει την ασυλίας. Οι προβλέψεις του άρθρου 72, παράγραφος 1, εφαρμόζεται αναλόγως.

ΆΡΘΡΟ 85 – ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας επιλέγει έναν υποψήφιο για το αξίωμα του Πρωθυπουργού και διορίζει την Κυβέρνηση, με βάση την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής.

(2) Σε περίπτωση κυβερνητικού ανασχηματισμού ή κένωσης μιας θέσης, ο Πρόεδρος απολύει και διορίζει, μετά από πρόταση του Πρωθυπουργού, κάποια μέλη της Κυβέρνησης.

(3) Αν, μέσω της πρότασης ανασχηματισμού, μεταβληθεί η πολιτική δομή ή η σύνθεση της Κυβέρνησης, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας, έχει τη δυνατότητα μόνο να ασκήσει την εξουσία, η οποία ορίζεται στην παράγραφο (2), που βασίζεται στην έγκριση της Βουλής, η οποία παρέχεται μετά από πρόταση του Πρωθυπουργού.

ΆΡΘΡΟ 86 – ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί να διαβουλευτεί με την Κυβέρνηση για τα επείγοντα, ιδιαίτερος ζητήματα.

ΆΡΘΡΟ 87 – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις της Κυβέρνησης, με θέματα εθνικού συμφέροντος που άπτονται της εξωτερική πολιτικής, της άμυνας της χώρας, διασφάλιση δημόσιας τάξης και μετά από αίτηση του Πρωθυπουργού, και σε άλλες περιπτώσεις.

(2) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας προεδρεύει σε συνεδριάσεις της Κυβέρνησης, στις οποίες συμμετέχει.

ΆΡΘΡΟ 88 – ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας απευθύνεται στη Βουλή με διάγγελμα, σχετικά με τα κύρια πολιτικά εθνικά προβλήματα.

ΆΡΘΡΟ 89 – ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(1) Μετά από διαβούλευση με τους Προέδρους και των δύο Σωμάτων και τους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών ομάδων, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί να διαλύσει τη Βουλή, αν δεν έχει αποκτηθεί καμία ψήφος εμπιστοσύνης για το σχηματισμό της Κυβέρνησης μέσα σε εξήντα (60) ημέρες αφότου έγινε η πρώτη αίτηση και μόνο μετά από απόρριψη τουλάχιστον δύο αιτημάτων.

(2) Κατά τη διάρκεια του ίδιου χρόνου, η Βουλή μπορεί να διαλυθεί μόνο μία φορά.

(3) Η Βουλή δεν μπορεί να διαλυθεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων έξι (6) μηνών της θητείας του Προέδρου της Ρουμανίας ή κατά τη διάρκεια μιας κατάστασης κινητοποίησης, πολέμου, πολιορκίας ή έκτακτης ανάγκης .

ΆΡΘΡΟ 90 – ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί έπειτα από διαβούλευση με τη Βουλή, να ζητήσει από το λαό της Ρουμανίας να εκφράσει, μέσω δημοψηφίσματος, τη βούλησή τους πάνω σε ζητήματα εθνικού ενδιαφέροντος.

ΆΡΘΡΟ 91 – ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

(1) Ο Πρόεδρος συνάπτει, στο όνομα της Ρουμανίας, διεθνείς συνθήκες, τις οποίες διαπραγματεύεται η Κυβέρνηση και τότε, τις υποβάλλει στη Βουλή για επικύρωση, μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα. Οι άλλες συνθήκες και οι διεθνείς συμφωνίες συνάπτονται, εγκρίνονται ή επικυρώνονται σύμφωνα με τη διαδικασία, η οποία τίθεται από το νόμο.

(2) Ο Πρόεδρος με πρόταση της Κυβέρνησης, διαπιστεύει και ανακαλεί τους διπλωματικούς απεσταλμένους της Ρουμανίας και εγκρίνει την ίδρυση, τη διάλυση ή την αλλαγή στην ιεραρχία των διπλωματικών αποστολών.

(3) Οι διπλωματικοί απεσταλμένοι των άλλων κρατών διαπιστεύονται στον Πρόεδρο της Ρουμανίας.

ΆΡΘΡΟ 92 – ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας είναι ο επικεφαλής των Ενόπλων Δυνάμεων και προΐσταται του Ανώτατου Συμβουλίου Εθνικής Άμυνας.

(2) Αυτός μπορεί να κηρύξει, με προηγούμενη έγκριση της Βουλής, τη μερική ή ολική επιστράτευση των Ενόπλων Δυνάμεων. Μόνο σε εξαιρετικές καταστάσεις, η απόφαση του Προέδρου υποβάλλεται μεταγενέστερα για έγκριση στη Βουλή, μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κήρυξη.

(3) Σε περίπτωση μίας στρατιωτικής επίθεσης ενάντια στη χώρα, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας λαμβάνει μέτρα για να αποκρούσει την επίθεση και ενημερώνει άμεσα τη Βουλή με μήνυμα. Αν η Βουλή δε βρίσκεται σε σύνοδο, συνεδριάζει de jure μέσα σε εικοσιτέσσερις (24) ώρες από το εκδήλωσή της επίθεσης..

(4) Σε περίπτωση επιστράτευσης ή πολέμου, η Βουλή συνεχίζει τη δραστηριότητά της για όλη τη διάρκεια αυτών των καταστάσεων και αν δεν είναι σε σύνοδο ήδη, συνεδριάζει μέσα σε εικοσιτέσσερις ώρες αφότου κηρύχθηκε μία τέτοια κατάσταση.

ΆΡΘΡΟ 93 – ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας, σύμφωνα με το νόμο, κηρύσσει την κατάσταση πολιορκίας ή την κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε ολόκληρη τη χώρα ή σε μερικές εδαφικές – διοικητικές ενότητες και ζητάει την έγκριση της Βουλής για το μέτρο το οποίο υιοθετήθηκε, μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την ημέρα που το έλαβε, το αργότερα.

(2) Αν η Βουλή δε βρίσκεται σε σύνοδο, συνεδριάζει μέσα σε σαράντα οχτώ (48) ώρες από την κήρυξη της κατάστασης πολιορκίας ή της έκτακτης ανάγκης και λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια της κατάστασης αυτής.

ΆΡΘΡΟ 94 – ΆΛΛΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας έχει επίσης τις επόμενες εξουσίες :

α) απονέμει τα παράσημα και τους τίτλους τιμής,

β) να προάγει στην ιεραρχία τους βαθμούς του στρατάρχη, του στρατηγού και του ναύαρχου,

- γ) να διορίζει στα δημόσια αξιώματα , υπό τους όρους οι οποίοι προβλέπονται από το νόμο,
δ) να απονέμει χάρη.

Άρθρο 95 – Έκπτωση από το αξίωμα

(1) Στην περίπτωση κατά την οποία έχει διαπράξει κάποιες σοβαρές παραβατικές πράξεις , ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί να τεθεί σε διαθεσιμότητα από το γραφείο του Σώματος των Βουλευτών και την Γερουσία, σε κοινή συνεδρίαση, από μία πλειοψηφία ψήφων των Βουλευτών και των Γερουσιαστών και μετά από διαβούλευση με το Συνταγματικό Δικαστήριο. Ο Πρόεδρος μπορεί να λογοδοτήσει ενώπιον της Βουλής σχετικά με όσα του καταλογίζουν εναντίον του.

(2) Η πρόταση θέσης σε διαθεσιμότητα από το αξίωμα, μπορεί να υποβληθεί αρχικά από το ένα τρίτο (1/3) τουλάχιστον του αριθμού των Βουλευτών και Γερουσιαστών και ο Πρόεδρος ενημερώνεται άμεσα .

(3) Αν η πρόταση της θέσης σε διαθεσιμότητα από το αξίωμα εγκριθεί, ένα δημοψήφισμα γίνεται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, προκειμένου να απομακρυνθεί ο Πρόεδρος από το αξίωμα .

Άρθρο 96 – Παραπομπή σε δίκη

(1) Το Σώμα των Βουλευτών και η Γερουσία μπορούν να αποφασίσουν την παραπομπή του Προέδρου της Ρουμανίας για εσχάτη προδοσία, σε μία κοινή συνεδρίαση, η οποία βασίζεται στους ψήφους τουλάχιστον των δύο τρίτων (2/3) του αριθμού των Βουλευτών και των Γερουσιαστών .

(2) Η πρόταση για παραπομπή μπορεί αρχικά να γίνει από την πλειοψηφία των Βουλευτών και των Γερουσιαστών και χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, γνωστοποιείται στον Πρόεδρο της Ρουμανίας, έτσι ώστε αυτός να μπορεί να δώσει εξηγήσεις για τα γεγονότα για τα οποία κατηγορήθηκε.

(3) Από την ημερομηνία παραπομπής και μέχρι τη λήξη της, ο Πρόεδρος βρίσκεται υπό διαθεσιμότητα .

(4) Η δικαιοδοσία για την κρίση τέτοιων υποθέσεων ανήκει στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο. Ο Πρόεδρος ανακαλείται την ημερομηνία που η δικαστική απόφαση η οποία τον παραπέμπει, καθίσταται τελεσίδικη.

Άρθρο 97 – Κενώση της θέσης

(1) Η κενή θέση του Προέδρου της Ρουμανίας οφείλεται στην παραίτησή του, την απομάκρυνσή του από το αξίωμα, την προσωρινή αδυναμία να εκπληρώσει τις εξουσίες και τα καθήκοντά του ή σε θάνατο .

(2) Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία όταν η Προεδρία της Ρουμανίας εκκενώθηκε, η Κυβέρνηση οργανώνει εκλογές για το νέο Πρόεδρο.

Άρθρο 98 – Αναπλήρωση της θέσης

(1) Σε περίπτωση κένωσης του αξιώματος του Προέδρου ή αν ο Πρόεδρος τίθεται σε διαθεσιμότητα από το αξίωμα ή είναι προσωρινά ανίκανος να ασκήσει τις εξουσίες του, τον αναπληρώνουν κατά σειρά, ο Πρόεδρος της Γερουσίας ή ο Πρόεδρος του Βουλευτικού Σώματος.

(2) Οι εξουσίες οι οποίες προβλέπονται υπό τα άρθρα 88-90 δεν ασκούνται από τον αναπληρωτή του Προέδρου κατά τη διάρκεια της αναπλήρωσης του προεδρικού αξιώματος .

ΆΡΘΡΟ 99 – ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αν ο αναπληρωτής του Προέδρου της Ρουμανίας έχει διαπράξει σοβαρές πράξεις, οι οποίες παραβιάζουν τις συνταγματικές προβλέψεις, τα άρθρα 95 και 98 εφαρμόζονται αναλόγως.

ΆΡΘΡΟ 100 – ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

(1) Στην άσκηση των καθηκόντων του, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας εκδίδει διατάγματα, τα οποία δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας. Απουσία της δημοσίευσης συνεπάγεται τη μη ύπαρξη του διατάγματος.

(2) Τα διατάγματα τα οποία εκδίδει ο Πρόεδρος Ρουμανίας κατά την άσκηση των καθηκόντων του, προβλέπονται στα άρθρα 91, παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 92, παράγραφοι 2 και 3, άρθρο 93, παράγραφος 1 και άρθρο 94, εδάφιο α, β και γ και προσυπογράφονται από τον Πρωθυπουργό.

ΆΡΘΡΟ 101 – ΧΟΡΗΓΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η χορηγία και άλλα δικαιώματα του Προέδρου της Ρουμανίας θεμελιώνονται από το νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΆΡΘΡΟ 102 – ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ

(1) Η Κυβέρνηση, σε συμφωνία με το κυβερνητικό της πρόγραμμα, το οποίο έχει γίνει δεκτό, διασφαλίζει την εφαρμογή της εσωτερικής και της εξωτερικής πολιτικής της χώρας και ασκεί τη γενική διαχείριση της δημόσιας διοίκησης.

(2) Στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η Κυβέρνηση συνεργάζεται με τα κατά περίπτωση κοινωνικά σώματα.

(3) Η Κυβέρνηση αποτελείται από τον Πρωθυπουργό, τους Υπουργούς και άλλα μέλη, όπως ορίζεται από οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 103 – ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(1) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας διορίζει έναν υποψήφιο στο αξίωμα του Πρωθυπουργού, σαν αποτέλεσμα της διαβούλευσής του με το κόμμα το οποίο έχει αποκτήσει την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, ή εάν δεν υπάρχει τέτοια πλειοψηφία, με τα κόμματα εκείνα τα οποία εκπροσωπούνται στη Βουλή.

(2) Ο υποψήφιος στο αξίωμα του Πρωθυπουργού, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από το διορισμό του, αναζητάει την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής για το πρόγραμμα και συμπληρώνει τον κατάλογο της Κυβέρνησης.

(3) Το πρόγραμμα και ο κατάλογος της Κυβέρνησης συζητιούνται από το Σώμα των Βουλευτών και το Γερουσιαστικό Σώμα σε κοινή τους συνεδρίαση. Η Βουλή παραχωρεί την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, με την ψήφο της πλειοψηφίας των Βουλευτών και των Γερουσιαστών.

ΆΡΘΡΟ 104 – ΌΡΚΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

(1) Ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί και άλλα μέλη της Κυβέρνησης δίνουν ατομικά, έναν όρκο ενώπιον του Προέδρου της Ρουμανίας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 82.

(2) Η Κυβέρνηση ως ένα σύνολο ή καθένα από τα μέλη της ασκούν την εντολή τους από την ημερομηνία λήψης του όρκου

ΆΡΘΡΟ 105 – ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ

(1) Η ιδιότητα του μέλους της Κυβέρνησης είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση οποιουδήποτε άλλου δημόσιου αξιώματος, εκτός από το αξίωμα Βουλευτή ή του Γερουσιαστή. Ως αυτός, είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση οποιουδήποτε αξιώματος για το οποίο θα λάβει αμοιβή από μια εμπορική οργάνωση.

(2) Τα άλλα ασυμβίβαστα θεμελιώνονται από οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 106 – ΠΡΟΩΡΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

Η ιδιότητα μέλους της Κυβέρνησης παύει ύστερα από παραίτησή, κήρυξη σε έκπτωση, αφαίρεση των νόμιμων εκλογικών δικαιωμάτων, κωλύματος, θανάτου ή σε οποιοσδήποτε άλλες περιπτώσεις, οι οποίες προβλέπονται από το νόμο .

ΆΡΘΡΟ 107 – Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

(1) Ο Πρωθυπουργός διευθύνει τις ενέργειες της Κυβέρνησης και συντονίζει τις δραστηριότητες των μελών της, με την τήρηση των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων, τα οποία βρίσκονται υπό την κατοχή τους. Τοιούτοτρόπως, υποβάλλει στο Βουλευτικό Σώμα και στην Γερουσία αναφορές και δηλώσεις ως προς την Κυβερνητική πολιτική, για να συζητηθεί σε προτεραιότητα.

(2) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας δεν μπορεί να παύσει τον Πρωθυπουργό.

(3) Αν ο Πρωθυπουργός βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 106, εκτός από την παύση του ή είναι αδύνατον για αυτόν να ασκήσει τις εξουσίες του, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας διορίζει άλλο μέλος της Κυβέρνησης ως εν ενεργεία Πρωθυπουργό, προκειμένου να εκπληρώσει τις εξουσίες του Πρωθυπουργού, μέχρι μία νέα Κυβέρνηση να σχηματιστεί. Η προσωρινότητα, κατά τη διάρκεια της αδυναμίας του Πρωθυπουργού να ασκήσει τις εξουσίες του αξιώματός του, παύεται εάν ο Πρωθυπουργός συνεχίσει τη δραστηριότητά του μέσα στην Κυβέρνηση .

(4) Οι προβλέψεις της παραγράφου (3) εφαρμόζονται σύμφωνα με τα άλλα μέλη της Κυβέρνησης, ύστερα από πρόταση του Πρωθυπουργού, για μία περίοδο σαράντα πέντε (45) ημερών το πολύ .

ΆΡΘΡΟ 108 – ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

(1) Η Κυβέρνηση υιοθετεί αποφάσεις και εντολές.

(2) Οι αποφάσεις εκδίδονται για να οργανώσουν την εκτέλεση των νομών.

(3) Οι εντολές εκδίδονται υπό έναν ειδικό νόμο, μέσα στα όρια και με συμμόρφωση στις προβλέψεις .

(4) Οι αποφάσεις και οι εντολές, οι οποίες υιοθετούνται από την Κυβέρνηση, υπογράφονται από τον Πρωθυπουργό, προσυπογράφονται από τους Υπουργούς, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να τις εκτελέσουν και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας. Η μη δημοσίευση συνεπάγεται τη μη ύπαρξη μίας απόφασης ή μίας εντολής. Οι αποφάσεις στρατιωτικού χαρακτήρα μεταβιβάζονται μόνο στις ενδιαφερόμενες αρχές .

ΆΡΘΡΟ 109 – ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(1) Η Κυβέρνηση είναι πολιτικά υπεύθυνη για όλη της τη δραστηριότητα μόνο ενώπιον της Βουλής. Κάθε μέλος της Κυβέρνησης είναι προσωπικά ή από

κοινού με τα άλλα μέλη υπεύθυνο για τη δραστηριότητα και τις πράξεις της Κυβέρνησης.

(2) Μόνο το Βουλευτικό Σώμα, η Γερουσία και ο Πρόεδρος της Ρουμανίας έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν να ληφθούν νομικές διαδικασίες εναντίον των μελών της Κυβέρνησης για πράξεις, οι οποίες διαπράχθηκαν στην άσκηση του αξιώματός τους. Εάν τέτοιες νομικές διαδικασίες έχουν ζητηθεί, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας μπορεί να αποφανθεί αυτά να τεθούν σε διαθεσιμότητα από το αξίωμά τους. Η καθιέρωση διαδικασιών εναντίον ενός μέλους της Κυβέρνησης συνεπάγεται τη θέση του σε διαθεσιμότητα από το αξίωμά του. Η υπόθεση ανήκει στη δικαιοδοσία του Ανώτατου και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου.

(3) Οι υποθέσεις ευθύνης και οι εφαρμόσιμες για τα μέλη της Κυβέρνησης ποινές ρυθμίζονται από ένα νόμο για την υπουργική ευθύνη.

Άρθρο 110 – ΛΗΞΗ ΘΗΤΕΙΑΣ

(1) Η Κυβέρνηση ασκεί τη θητεία της μέχρι την επικύρωση των βουλευτικών εκλογών.

(2) Η Κυβέρνηση εκπίπτει την ημερομηνία που η Βουλή παίρνει πίσω την εμπιστοσύνη την οποία της παραχώρησε, ή εάν ο Πρωθυπουργός βρεθεί στις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 106, εκτός από την έκπτωσή του, ή σε περίπτωση αδυναμίας του να ασκήσει τις εξουσίες του για περισσότερο από σαράντα πέντε (45) ημέρες.

(3) Σε περιπτώσεις όπως αυτές του της παραγράφου (2), οι προβλέψεις του άρθρου 103 εφαρμόζονται αναλόγως.

(4) Η Κυβέρνηση της οποίας η θητεία παύσει σύμφωνα με τις παραγράφους (1) και (2), συνεχίζει να εκπληρώνει μόνο τις πράξεις εκείνες οι οποίες απαιτούνται για τη διοίκηση των δημοσίων υποθέσεων, μέχρι τα μέλη της νέας Κυβέρνησης να ορκιστούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Άρθρο 111 – ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(1) Η Κυβέρνηση και όλα τα άλλα σώματα της δημόσιας διοίκησης υποχρεούνται, μέσα σε κοινοβουλευτικό έλεγχο πάνω στη δραστηριότητά τους, να παρουσιάσουν τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνται από το Βουλευτικό Σώμα, η Γερουσία ή τις κοινοβουλευτικές επιτροπές, μέσω των εκπροσωπητικών τους προέδρων. Σε περίπτωση που μία νομοθετική πρωτοβουλία περιλαμβάνει τη βελτίωση των προβλέψεων του κρατικού προϋπολογισμού ή του κρατικού κοινωνικού, ασφαλιστικού προϋπολογισμού του Κράτους, η αναζήτηση πληροφοριών είναι υποχρεωτική.

(2) Τα μέλη της Κυβέρνησης έχουν τη δυνατότητα να παρευρίσκονται στα πρακτικά της Βουλής. Εάν δεν τους ζητηθεί να είναι παρόντες, η συμμετοχή είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 112 – ΑΠΛΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

(1) Η Κυβέρνηση και το καθένα από τα μέλη της είναι υποχρεωμένη να απαντάει στις ερωτήσεις ή τις επερωτήσεις οι οποίες εγείρονται από τους Βουλευτές ή τους Γερουσιαστές, υπό τους όρους οι οποίοι ορίζονται από τις

ρυθμίσεις των δύο Σωμάτων της Βουλής.

(2) Το Βουλευτικό Σώμα και η Γερουσία μπορούν με μια πρόταση τους να εκφράσουν τη θέση τους σχετικά με το θέμα της εσωτερικής ή της εξωτερικής πολιτικής ή ανάλογα με την περίπτωση ένα ζήτημα, το οποίο ήταν αντικείμενο επερώτησης.

Άρθρο 113 – ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΥΣΠΙΣΤΙΑΣ

(1) Το Βουλευτικό Σώμα και η Γερουσία μπορούν, σε κοινή συνεδρίαση, να αποσύρουν την εμπιστοσύνη η οποία παραχωρήθηκε στην Κυβέρνηση μεταβιβάζοντας μία πρόταση δυσπιστίας από μία πλειοψηφία ψήφων από τους Βουλευτές και τους Γερουσιαστές.

(2) Η πρόταση δυσπιστίας μπορεί να εισαχθεί από το ένα τέταρτο (1/4) τουλάχιστον του συνολικού αριθμού των Βουλευτών και των Γερουσιαστών και πρέπει να έχει γνωστοποιηθεί στην Κυβέρνηση μέχρι την ημερομηνία της υποβολής της.

(3) Η πρόταση δυσπιστίας πρέπει να συζητηθεί το πολύ τρεις (3) ημέρες μετά την παρουσίασή της στην κοινή συνεδρίαση των Σωμάτων.

(4) Αν η πρόταση δυσπιστίας αποτύχει να περάσει, οι Βουλευτές και οι Γερουσιαστές που την υπέγραψαν μπορούν να μην υποβάλουν άλλη κατά τη διάρκεια της ίδιας συνόδου, εκτός κι αν η Κυβέρνηση αναλάβει την ευθύνη προς συμμόρφωση στο άρθρο 114.

Άρθρο 114 – ΑΝΑΛΗΨΗ ΕΥΘΥΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

(1) Η Κυβέρνηση μπορεί να αναλάβει την ευθύνη ενώπιον του Βουλευτικού και του Γερουσιαστικού Σώματος, σε κοινή συνεδρίαση, σχετικά με ένα πρόγραμμα, μία δήλωση γενικής πολιτικής ή ένα νομοσχέδιο.

(2) Η Κυβέρνηση εκπίπτει αν μία πρόταση δυσπιστίας, η οποία υποβάλλεται εντός τριών (3) ημερών από την ημερομηνία της παρουσίασης του προγράμματος, της δήλωσης της γενικής πολιτικής ή του νομοσχεδίου, έχει ψηφιστεί σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 113.

(3) Αν η Κυβέρνηση δεν έχει εκπέσει σύμφωνα με την παράγραφο (2), το παρουσιασθέν νομοσχέδιο, βελτιωμένο ή συμπληρωμένο, ανάλογα με την περίπτωση, με τις βελτιώσεις οι οποίες έγιναν δεκτές από την Κυβέρνηση, θεωρείται ότι πέρασε και η εφαρμογή του προγράμματος ή η δήλωση γενικής πολιτικής γίνονται δεσμευτικά για την Κυβέρνηση.

(4) Σε περίπτωση που ο Πρόεδρος της Ρουμανίας ζητήσει την επανεξέταση του νόμου, ο οποίος πέρασε σύμφωνα με την παράγραφο (3), η συζήτηση για το νόμο διεξάγεται στην κοινή συνεδρίαση των Σωμάτων.

Άρθρο 115 – Το Νομοθετικό Συμβούλιο

(1) Η Βουλή μπορεί να περάσει έναν ειδικό νόμο, ο οποίος εξουσιοδοτεί την Κυβέρνηση να εκδώσει διατάγματα στους τομείς, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με τους οργανικούς νόμους.

(2) Ο εξουσιοδοτικός νόμος θεμελιώνει υποχρεωτικά τον τομέα και την ημερομηνία, μέχρι την οποία μπορούν να εκδοθούν αυτά τα διατάγματα.

(3) Αν ο εξουσιοδοτικός νόμος το απαιτεί, τα διατάγματα υποβάλλονται στη Βουλή, προς έγκριση, σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, μέχρι τη λήξη του δυνατού χρονικού ορίου. Η μη συμμόρφωση με τους όρους συνεπάγεται τη διακοπή των αποτελεσμάτων του διατάγματος.

(4) Η Κυβέρνηση μπορεί μόνο να υιοθετήσει επείγοντα διατάγματα σε

εξαιρετικές περιπτώσεις, η ρύθμιση των οποίων δεν μπορεί να ανακληθεί και έχει την υποχρέωση να δώσει τους λόγους για το κατάσταση έκτακτης ανάγκης μέσα στο κείμενό της .

(5) Ένα διάταγμα έκτακτης ανάγκης έχει ισχύ μόνο αφού έχει υποβληθεί προς συζήτηση σε έκτακτη διαδικασία στο Σώμα , το οποίο έχει την αρμοδιότητα να ενημερωθεί και αφού έχει εκδοθεί και δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας. Εάν δεν είναι σε σύνοδο , τα Σώματα συγκαλούνται με κάθε τρόπο μέσα σε πέντε (5) μέρες μετά την υποβολή, ή ανάλογα με την περίπτωση, μετά από την προώθησή του . Εάν μέσα σε τριάντα (30) ημέρες το αργότερα από την ημερομηνία της υποβολής, το ενημερωθέν Σώμα δεν αποφανθεί για το διάταγμα , το τελευταίο θεωρείται υιοθετημένο και αποστέλλεται σε άλλο Σώμα , το οποίο επίσης αποφασίζει με έκτακτη διαδικασία.. Ένα διάταγμα έκτακτης ανάγκης,, το οποίο περιλαμβάνει κανόνες ίδιου είδους με τον οργανικό νόμο , πρέπει να εγκρίνεται από την πλειοψηφία , η οποία ορίζεται από το άρθρο 76 (1).

(6) Τα διατάγματα έκτακτης ανάγκης δεν μπορούν να υιοθετηθούν στο πλαίσιο των Συνταγματικών νόμων ή επηρεάζουν το καθεστώς των θεμελιωδών θεσμών του Κράτους, τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τα καθήκοντα, τα οποία ορίζονται από το Σύνταγμα, τα εκλογικά δικαιώματα και δεν μπορούν να θεμελιώσουν τα μέτρα της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης.

(7) Τα διατάγματα με τα οποία η Βουλή έχει ενημερωθεί , εγκρίνονται ή απορρίπτονται , μέσω ενός νόμου, ο οποίος πρέπει επίσης να περιέχει το διάταγμα, το οποίο έπαυσε να είναι αποτελεσματικό σύμφωνα με την παράγραφο (3) .

(8) Ο νόμος, ο οποίος εγκρίνει ή απορρίπτει ένα διάταγμα, ρυθμίζει εάν έτσι είναι η περίπτωση, τα απαραίτητα μέτρα τα οποία αφορούν τα νομικά αποτελέσματα, τα οποία προκλήθηκαν ενώ το διάταγμα ήταν σε ισχύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΡΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΡΧΗ

ΆΡΘΡΟ 116 – ΔΟΜΗ

(1) Τα Υπουργεία οργανώνονται μόνο υπό την εποπτεία της Κυβέρνησης.
(2) Άλλα εξειδικευμένα όργανα μπορούν να οργανώνονται υπό την εποπτεία της Κυβέρνησης ή των Υπουργείων ή των Ανεξαρτήτων Διοικητικών Αρχών.

ΆΡΘΡΟ 117 – ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ

(1) Τα Υπουργεία σχηματίζονται, οργανώνονται και λειτουργούν σε συμφωνία με το νόμο.
(2) Η Κυβέρνηση και τα Υπουργεία μπορούν , με την έγκριση του Ελεγκτικού Δικαστηρίου , να σχηματίζουν εξειδικευμένα όργανα της εποπτείας τους , αλλά μόνο εάν ο νόμος αναγνωρίζει την αρμοδιότητά τους αυτή.
(3) Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές μπορούν να ιδρυθούν μόνο από έναν οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 118 – ΟΙ ΈΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

(1) Ο Στρατός υποτάσσεται αποκλειστικά στη βούληση του λαού, προκειμένου να εγγυηθεί την κυριαρχία, την ανεξαρτησία και την ενότητα του Κράτους, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και τη συνταγματική δημοκρατία. Υπό το νόμο και τις διεθνείς συνθήκες, των οποίων η Ρουμανία αποτελεί μέλος, ο Στρατός συμβάλλει στη συλλογική άμυνα στα πλαίσια της στρατιωτικών συμμαχιών, και συμμετέχει στη διατήρηση της ειρήνης ή σε έργα για την επαναφορά της ειρήνης .

(2) Η δομή του συστήματος της Εθνικής Άμυνας , η προετοιμασία του πληθυσμού , της οικονομίας και του εδάφους για την άμυνα , όπως επίσης ο Στρατός, ρυθμίζονται από οργανικό νόμο.

(3) Οι προβλέψεις των παραγράφων (1) και (2) εφαρμόζονται αναλογικά και σε άλλα όργανα των Ενόπλων Δυνάμεων, τα οποία θεμελιώνονται σύμφωνα με το νόμο.

(4) Η οργάνωση στρατιωτικών ή παραστρατιωτικών δραστηριοτήτων εκτός της κρατικής αρχής, απαγορεύεται .

(5) Ξένα στρατεύματα μπορούν μόνο να εισέλθουν, να σταθμεύσουν , να διενεργήσουν επιχειρήσεις, ή να διασχίσουν το Ρουμανικό έδαφος υπό τους όρους του νόμου ή των διεθνών συνθηκών , των οποίων η Ρουμανία αποτελεί μέλος .

ΆΡΘΡΟ 119 – ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΆΜΥΝΑΣ

Το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Άμυνας οργανώνει συνενωτικά και συντονίζει τις δραστηριότητες, οι οποίες αφορούν την άμυνα και την ασφάλεια της χώρας , τη συμμετοχή της στην επικράτηση της εθνικής ασφαλείας και στη συλλογική άμυνα στα πλαίσια στρατιωτικών συμμαχιών, καθώς επίσης στη διατήρηση ή τα έργα για την επαναφορά της ειρήνης.

ΤΜΗΜΑ 2

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΆΡΘΡΟ 120 – ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(1) Η δημόσια διοίκηση σε εδαφο-διοικητικές ενότητες βασίζεται στις αρχές της αποκέντρωσης, της τοπικής αυτονομίας, και της αποκέντρωσης των δημοσίων υπηρεσιών.

(2) Στις εδαφο-διοικητικές ενότητες, όπου οι πολίτες, οι οποίοι ανήκουν σε μία εθνική μειονότητα έχουν σημαντική βαρύτητα, γίνεται πρόβλεψη για την προφορική και τη γραπτή χρήση της γλώσσας των εθνικών μειονοτήτων στις σχέσεις με τις τοπικές δημόσιες διοικητικές αρχές και τις αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες, υπό τους όρους οι οποίοι καθορίζονται από τον οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 121 – ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(1) Οι δημόσιες διοικητικές αρχές , μέσω των οποίων εφαρμόζεται η τοπική αυτονομία στις κοινότητες και τους δήμους,, είναι τα Δημοτικά Συμβούλια και οι Δήμαρχοι που έχουν εκλεγεί, σύμφωνα με το νόμο.

(2) Το Δημοτικά Συμβούλια και οι Δήμαρχοι ενεργούν ως αυτόνομες διοικητικές αρχές και διευθύνουν τις δημόσιες υποθέσεις στις κοινότητες και τους δήμους, σύμφωνα με το νόμο .

(3) Οι Αρχές υπό τη παράγραφο (1) μπορούν επίσης να σχηματίζονται σε εδαφο-διοικητικές υποδιαιρέσεις των κοινοτήτων .

Άρθρο 122 – Νομαρχιακό Συμβούλιο

(1) Το Νομαρχιακό Συμβούλιο είναι η δημόσια διοικητική αρχή , η οποία συντονίζει τη δραστηριότητα των κοινοτικών και δημοτικών συμβουλίων, με απώτερο σκοπό την εκπλήρωση των δημοσίων υπηρεσιών νομαρχιακού ενδιαφέροντος.

(2) Το Νομαρχιακό Συμβούλιο εκλέγεται και λειτουργεί σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 123 – Ο Νομάρχης

(1) Η Κυβέρνηση διορίζει ένα Νομάρχη για κάθε νομό και στο δήμο Βουκουρεστίου.

(2) Ο Νομάρχης είναι ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης σε ένα τοπικό επίπεδο και διευθύνει τις αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες των Υπουργείων και των άλλων σωμάτων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης στις εδαφο-διοικητικές ενότητες.

(3) Οι αρμοδιότητες του Νομάρχη καθορίζονται από οργανικό νόμο.

(4) Μεταξύ των Νομαρχών αφενός, και των Δημοτικών Συμβουλίων και των Δήμαρχων, καθώς επίσης και των Νομαρχιακών Συμβουλίων και των προέδρων τους, αφετέρου, δεν υπάρχει καμία σχέση υποτέλειας.

(5) Ο Νομάρχης μπορεί να προσβάλει, στο Διοικητικό Δικαστήριο, μία πράξη του Νομαρχιακού Συμβουλίου ή ενός Δημάρχου, στην περίπτωση που τη θεωρεί παράνομη. Επιπλέον, η πράξη η οποία προκαλείται, αναστέλλεται από το νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1 ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 124 – Αποδοση της Δικαιοσύνης

(1) Η Δικαιοσύνη απονέμεται στο όνομα του νόμου..

(2) Η Δικαιοσύνη είναι μία, αμερόληπτη και ίση για όλους.

(3) Οι δικαστές είναι ανεξάρτητοι και υπόκεινται μόνο στο νόμο.

Άρθρο 125 – Το κύρος των Δικαστών

(1) Οι δικαστές, οι οποίοι διορίζονται από τον Πρόεδρο της Ρουμανίας είναι αμετακίνητοι, σύμφωνα με το νόμο.

(2) Οι προτάσεις διορισμού, καθώς επίσης και η προαγωγή, η μετάθεση και οι κυρώσεις ενώπιον των δικαστών είναι μόνο στην αρμοδιότητα του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, υπό τους όρους του οργανικού του νόμου.

(3) Το λειτούργημα ενός δικαστή είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό λειτούργημα , εκτός από τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες .

Άρθρο 126 – Δικαστικές αρχές

(1) Η Δικαιοσύνη απονέμεται από το Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο και τα άλλα δικαστήρια , τα οποία σχηματίζονται από το νόμο.

(2) Η δικαιοδοσία των δικαστηρίων και η δικαστική διαδικασία καθορίζονται μόνο από το νόμο.

(3) Το Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο παρέχει ενοποιημένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου από τα άλλα δικαστήρια, σύμφωνα με την αρμοδιότητά του.

(4) Η σύνθεση του Ανώτατου Ακυρωτικού και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου και της Δικαιοσύνης και η ρύθμιση για τη λειτουργία του, οργανώνονται από οργανικό νόμο.

(5) Απαγορεύεται να ιδρύονται έκτακτα δικαστήρια. Μέσω οργανικού νόμου, τα δικαστήρια τα οποία είναι εξειδικευμένα σε ορισμένα θέματα, μπορούν να σχηματίζονται, επιτρέποντας τη συμμετοχή, ανάλογα με την περίπτωση, των προσώπων εκτός του δικαστικού σώματος.

(6) Ο δικαστικός έλεγχος των διοικητικών πράξεων των δημοσίων αρχών, μέσω συμβατικών επιχειρήσεων οι οποίες εμπíπτουν στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων, είναι εγγυημένος, εκτός από εκείνες που αφορούν τις σχέσεις με τη Βουλή, καθώς επίσης και τα έγγραφα στρατιωτικής διαταγής. Τα διοικητικά δικαστήρια, τα οποία κρίνουν τις συμβατικές επιχειρήσεις, έχουν την αρμοδιότητα να επιλύουν τις αιτήσεις, οι οποίες συμπληρώνονται από τους παθόντες από θεσμοθετημένες διαταγές ή, ανάλογα με την περίπτωση, από τις προβλέψεις σε αντισυνταγματικές θεσμοθετημένες διαταγές.

Άρθρο 127 – Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ (ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ)

Οι συνεδριάσεις είναι δημόσιες, εκτός από τις περιπτώσεις, οι οποίες προβλέπονται στο νόμο.

Άρθρο 128 - ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

(1) Η νόμιμη διαδικασία διεξάγεται στη Ρουμανική.

(2) Οι Ρουμάνοι πολίτες, οι οποίοι ανήκουν σε εθνικές μειονότητες, έχουν δικαίωμα να εκφράζονται στη μητρική τους γλώσσα ενώπιον των δικαστηρίων, υπό τους όρους του οργανικού νόμου.

(3) Οι τρόποι έκφρασης του δικαιώματος, οι οποίοι καθορίζονται στην παράγραφο (2), συμπεριλαμβανομένης της χρήσης των μεταφραστών ή των μεταφράσεων, καθορίζονται έτσι ώστε να μην παρεμποδίζεται η σωστή απονομή της δικαιοσύνης να αποφεύγονται οι περαιτέρω δαπάνες για τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία έχουν έννομο συμφέρον.

(4) Οι ξένοι πολίτες και οι εκπατρισμένοι, οι οποίοι δεν κατανοούν ή δε μιλούν τη Ρουμανική γλώσσα, έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν γνώση όλων των εγγράφων και των δικογραφιών, να μιλούν στο δικαστήριο και να βγάζουν συμπεράσματα μέσω ενός μεταφραστή: στις ποινικές δίκες, αυτό το δικαίωμα εξασφαλίζεται δωρεάν.

Άρθρο 129 – ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ

Εναντίον των αποφάσεων του δικαστηρίου, οι ενδιαφερόμενες πλευρές και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, μπορούν να ασκούν τα ένδικα μέσα σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 130 – ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Τα δικαστήρια έχουν αστυνομικές δυνάμεις στη διάθεσή τους.

ΤΜΗΜΑ 2 - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Άρθρο 131 - Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

- (1) Εντός της δικαστικής του αρμοδιότητας, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης εκπροσωπεί τα γενικά συμφέροντα της κοινωνίας και υπερασπίζεται τη νόμιμη τάξη, καθώς επίσης και τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών .
- (2) Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ασκεί τις εξουσίες του μέσω των Δημοσίων Κατηγόρων (//Εισαγγελέων), οι οποίοι συντάσσονται στα Γραφεία των Δημοσίων Κατηγόρων (//Εισαγγελέων), σύμφωνα με το νόμο.
- (3) Τα γραφεία των Δημοσίων Κατηγόρων (Εισαγγελέων), τα οποία συνδέονται με τα δικαστήρια, διευθύνουν και επιβλέπουν τη δραστηριότητα των ποινικών ανακρίσεων της αστυνομίας, σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 132 – Το κύρος του Εισαγγελέα

- (1) Οι Δημόσιοι Κατηγοροί (//Εισαγγελείς) ασκούν τη δραστηριότητά τους σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, της αμεροληψίας και του ιεραρχικού ελέγχου, υπό τη δικαιοδοσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης .
- (2) Το λειτούργημα του Δημόσιου Κατηγορού (Εισαγγελέα) είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό αξίωμα , εκτός από τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες .

ΤΜΗΜΑ 3 - Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος

Άρθρο 133 - Ο ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ Η ΔΟΜΗ

- (1) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος είναι εγγυάται την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης .
- (2) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος αποτελείται από δεκαεννέα (19) μέλη, εκ των οποίων:
- α) δεκατέσσερα (14) εκλέγονται στις γενικές συνελεύσεις (Γ.Σ.) των Δικαστικών και έχοντας εγκριθεί από το Γερουσιαστικό Σώμα : ανήκουν σε δύο κατηγορίες, η μία για τους δικαστές και η άλλη για τους Δημόσιους Κατηγορούς (//Εισαγγελείς) : η πρώτη κατηγορία αποτελείται από εννέα (9) δικαστές και η τελευταία από (5) Δημόσιους Κατηγορούς (Εισαγγελείς) .
- β) δύο εκπρόσωποι των κοινωνικών οργανώσεων, εξειδικευμένοι στον τομέα του δικαίου, που χαίρουν καλής επαγγελματικής και ηθικής φήμης, εκλέγονται από το Γερουσιαστικό Σώμα : Αυτοί συμμετέχουν μόνο σε συνεδριάσεις με πλήρη πρακτικά.
- γ) ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο Πρόεδρος του Ανώτατου Ακυρωτικού και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου και ο Γενικός Δημόσιος Κατηγορός (//Εισαγγελέας) της Εισαγγελίας, η οποία επισυνάπτεται στο Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο.
- (3) Ο Πρόεδρος του Ανώτατου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος εκλέγεται για μια θητεία ενός έτους, η οποία δεν μπορεί να ανανεωθεί, από τους δικαστικούς, οι οποίοι κατηγοριοποιούνται στην παράγραφο (2), εδάφιο α).
- (4) Η διάρκεια της θητείας του αξιώματος των μελών του Ανώτατου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος είναι έξι (6) χρόνια.
- (5) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος λαμβάνει αποφάσεις μέσω μυστικής ψήφου .

(6) Ο Πρόεδρος της Ρουμανίας προεδρεύει στις συνεδριάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος, στο οποίο λαμβάνει μέρος .

(7) Οι αποφάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος είναι τελεσίδικες και αμετάκλητες, εκτός από εκείνες οι οποίες καθορίζονται από το άρθρο 114 (2) .

Άρθρο 134 – Αρμοδιότητες

(1) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος υποβάλλει προτάσεις στον Πρόεδρο της Ρουμανίας, για το διορισμό δικαστών και Δημοσίων Κατηγόρων (//Εισαγγελέων) , εκτός από τους εκπαιδευόμενους, σύμφωνα με το νόμο.

(2) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος ασκεί το ρόλο ενός δικαστηρίου, μέσω των οργάνων του, όσον αφορά την πειθαρχική ευθύνη των δικαστών και των Δημοσίων Κατηγόρων (//Εισαγγελέων) , που βασίζεται στις διαδικασίες, οι οποίες καθορίζονται από τον οργανικό του νόμο. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Υπουργός της Δικαιοσύνης, ο Πρόεδρος του Ανώτατου Ακυρωτικού και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου και ο γενικός Δημόσιος Κατήγορος (//Εισαγγελέας) του γραφείου των Δημοσίων Κατηγόρων (//Εισαγγελέων), το οποίο επισυνάπτεται στο Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο, έχουν τη δυνατότητα να ψηφίζουν.

(3) Οι αποφάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος σχετικά με την πειθαρχία, μπορούν να προσβληθούν ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου.

(4) Το Ανώτατο Συμβούλιο του Δικαστικού Σώματος ασκεί επίσης και άλλα καθήκοντα, τα οποία καθορίζονται από τον οργανικό του νόμο, προκειμένου να εκπληρώσει το ρόλο του ως εγγυητή για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης .

ΜΕΡΟΣ 4

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Άρθρο 135 – Οικονομία

(1) Η οικονομία της Ρουμανίας είναι οικονομία ελεύθερης αγοράς , η οποία βασίζεται στην ελεύθερη επιχείρηση και τον ανταγωνισμό .

(2) Το Κράτος πρέπει να εξασφαλίσει:

α) το ελεύθερο εμπόριο, την προστασία του δίκαιου ανταγωνισμού , την πρόβλεψη ενός ευνοούμενου πλαισίου προκειμένου να παρακινήσουν και να κεφαλαιοποιήσουν κάθε παράγοντα της παραγωγής,

β) την προστασία εθνικών συμφερόντων στην οικονομική, χρηματοδοτική και νομισματική δραστηριότητα,

γ) την παρακίνηση των εθνικών, επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, των τεχνών και την προστασία των εγγράφων,

δ) την εκμετάλλευση φυσικών αποθεμάτων σε συμφωνία με τα εθνικά συμφέροντα,

ε) την περιβαλλοντολογική προστασία και επανόρθωση, καθώς επίσης και τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας.

ζ) τη δημιουργία όλων των απαραίτητων συνθηκών έτσι ώστε να βελτιώσει την ποιότητα της ζωής ,

η) την εφαρμογή τοπικών πολιτικών ανάπτυξης σε συμμόρφωση με τους αντικειμενικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε).

ΆΡΘΡΟ 136 – ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

(1) Η ιδιοκτησία είναι δημόσια ή ιδιωτική .

(2) Η δημόσια ιδιοκτησία είναι εγγυημένη και προστατεύεται από το νόμο και ανήκει στο Κράτος ή τις εδαφο-διοικητικές ενότητες.

(3) Τα αποθέματα ορυκτών δημοσίου ενδιαφέροντος, του αέρα, του νερού με την προοπτική εκμετάλλευσης ενέργειας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τα εθνικά συμφέροντα , οι παραλίες, ο βυθός, τα φυσικά κοιτάσματα της οικονομικής ζώνης και της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, καθώς επίσης και άλλα πλούτη, τα οποία θεμελιώνονται από τον οργανικό νόμο, αποτελούν αποκλειστικά δημόσια ιδιοκτησία .

(4) Η δημόσια ιδιοκτησία είναι αναπαλλοτρίωτη . Υπό τους όρους του οργανικού νόμου, η δημόσια ιδιοκτησία μπορεί να διαχειριστεί από αυτόνομες επιστασίες ή δημόσιες αρχές ή μπορεί να παραχωρηθεί ή να εκμισθωθεί : Επίσης, μπορεί να μεταβιβαστεί για ελεύθερη χρήση σε αρχές δημόσιας ωφέλειας .

(5) Η ατομική ιδιοκτησία είναι απαραβίαστη, σύμφωνα με τον οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 137 – Το ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

(1) Ο σχηματισμός, η διοίκηση ,η χρήση και ο έλεγχος των οικονομικών πόρων του Κράτους , των εδαφο-διοικητικών ενότητων και των δημόσιων αρχών, ρυθμίζονται από το νόμο.

(2) Το εθνικό νόμισμα είναι το «λέου» και η υποδιαίρεσή του το «μπάνουλ». Στην περίπτωση προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), η κυκλοφορία και η αντικατάσταση του εθνικού νομίσματος από αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) μπορούν να αναγνωρισθούν από οργανικό νόμο.

ΆΡΘΡΟ 138 – Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

(1) Ο εθνικός δημόσιος προϋπολογισμός αποτελείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, τον κρατικό, κοινωνικό προϋπολογισμό ασφαλείας και τους τοπικούς προϋπολογισμούς των κοινοτήτων , των πόλεων και των νομών .

(2) Η Κυβέρνηση κάθε χρόνο σχεδιάζει τον κρατικό προϋπολογισμό και τον κρατικό, κοινωνικό προϋπολογισμό ασφαλείας, τα οποία υποβάλλονται ξεχωριστά στη Βουλή για έγκριση.

(3) Αν ο Νόμος για τον ετήσιο προϋπολογισμό και ο Νόμος για τον κρατικό, κοινωνικό προϋπολογισμό ασφαλείας αποτύχουν να ψηφιστούν τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν από τη λήξη του έτους προϋπολογισμού, ο κρατικός προϋπολογισμός του προηγούμενου έτους και ο κρατικός , κοινωνικός προϋπολογισμός ασφαλείας θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται μέχρι την ψήφιση των νέων προϋπολογισμών.

(4) Οι τοπικοί προϋπολογισμοί σχεδιάζονται , εγκρίνονται και εκτελούνται σύμφωνα με το νόμο.

(5) Καμία κρατική δαπάνη δεν εγκρίνεται, εάν δεν έχει θεμελιωθεί η πηγή χρηματοδότησής της .

ΆΡΘΡΟ 139 – ΦΟΡΟΙ, ΔΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ

(1) Οι φόροι, οι δασμοί και οποιαδήποτε άλλα εισοδήματα του κρατικού προϋπολογισμού και του κρατικού, κοινωνικού προϋπολογισμού ασφαλείας,, θεμελιώνονται μόνο από το νόμο.

- (2) Οι τοπικοί φόροι και οι δασμοί θεμελιώνονται από τα δημοτικά ή τα νομαρχιακά συμβούλια, μέσα στα πλαίσια και υπό τους όρους του νόμου.
- (3) Τα ποσά, τα οποία εκπροσωπούν συνεισφορές για τη θεμελίωση κεφαλαίων, μπορούν μόνο να χρησιμοποιηθούν, σύμφωνα με το νόμο, για τον πραγματικό τους σκοπό.

Άρθρο 140 – ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

- (1) Το Δικαστήριο Διαιτησίας ασκεί έλεγχο επί του σχηματισμού, της διοίκησης, και της χρήσης των οικονομικών πόρων του Κράτους και του Δημόσιου Τομέα. Υπό τους όρους του οργανικού νόμου, οι διαφορές, οι οποίες προκύπτουν από τη δραστηριότητα του Δικαστηρίου Διαιτησίας, επιλύονται από εξειδικευμένα δικαστήρια.
- (2) Το Δικαστήριο Διαιτησίας κάθε χρόνο υποβάλλει αναφορές στη Βουλή, ως προς τις εκθέσεις της διοίκησης του εθνικού δημόσιου προϋπολογισμού στο έτος προϋπολογισμού, το οποίο έληξε, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων κακοδιαχείρισης.
- (3) Εφόσον το ζητήσει το Σώμα των Βουλευτών και το Γερουσιαστικό Σώμα, το Δικαστήριο Διαιτησίας ελέγχει τη διαχείριση των δημόσιων πόρων και αναφέρει τα πορίσματά του.
- (4) Οι σύμβουλοι διαιτησίας διορίζονται από τη Βουλή, για μία θητεία εννέα (9) χρόνων, η οποία δεν μπορεί να παραταθεί ή να ανανεωθεί. Τα μέλη του Δικαστηρίου Διαιτησίας είναι ανεξάρτητα στο να ασκήσουν τη θητεία τους και αμετακίνητα καθ' όλη τη διάρκειά της. Αυτά υπόκεινται στα ασυμβίβαστα, τα οποία ο νόμος ορίζει για τους δικαστές.
- (5) Το Δικαστήριο Διαιτησίας ανανεώνεται από το ένα τρίτο (1/3) των συμβούλων διαιτησίας, οι οποίοι διορίζονται από τη Βουλή κάθε τρία (3) χρόνια, υπό τους όρους, οι οποίοι καθορίζονται από τον οργανικό νόμο του δικαστηρίου.
- (6) Η Βουλή έχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει τα μέλη του Δικαστηρίου Διαιτησίας, στις περιπτώσεις και υπό τους όρους, οι οποίοι καθορίζονται από το νόμο.

Άρθρο 141 – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο είναι συμβουλευτικό σώμα της Βουλής και της Κυβέρνησης, στους εξειδικευμένους τομείς, οι οποίοι αναφέρονται από τον οργανικό της θεμελίωσής του, την οργάνωση και τη λειτουργία του.

ΜΕΡΟΣ 5

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άρθρο 142 – ΔΟΜΗ

- (1) Το Συνταγματικό Δικαστήριο είναι ο εγγυητής της ανωτερότητας του Συντάγματος.
- (2) Το Συνταγματικό Δικαστήριο αποτελείται από εννέα δικαστές, οι οποίοι διορίζονται για μία θητεία εννέα (9) ετών, η οποία δεν μπορεί να παραταθεί ή να ανανεωθεί.
- (3) Τρεις (3) δικαστές διορίζονται από το Σώμα των Βουλευτών, τρεις (3) από το Γερουσιαστικό Σώμα και τρεις (3) από τον Πρόεδρο της Ρουμανίας.

(4) Οι δικαστές του Συνταγματικού Δικαστηρίου εκλέγουν, μέσω μυστικής ψηφοφορίας, τον Πρόεδρό τους για μια θητεία τριών (3) ετών.

(5) Το Συνταγματικό Δικαστήριο ανανεώνεται από το ένα τρίτο (1/3) των δικαστών του κάθε τρία (3) χρόνια, σύμφωνα με τις προβλέψεις του οργανικού νόμου του δικαστηρίου.

Άρθρο 143 - Όροι για το διορισμό

Οι δικαστές του Συνταγματικού Δικαστηρίου πρέπει να έχουν φοιτήσει στη Νομική σχολή και να έχουν υψηλή επαγγελματική αρμοδιότητα και τουλάχιστον δεκαοχτώ (18) χρόνια εμπειρίας στις δικαστικές και τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες .

Άρθρο 144 – Τα ασυμβίβαστα

Το λειτούργημα του δικαστή του Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό λειτούργημα, με εξαίρεση τις ακαδημαϊκές δραστηριότητες .

Άρθρο 145 - Ανεξαρτησία και σταθερότητα

Οι δικαστές του Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι ανεξάρτητοι στην άσκηση του λειτουργήματός τους και αμετακίνητοι κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Άρθρο 146 - Αρμοδιότητες

Το Συνταγματικό Δικαστήριο έχει τις επόμενες εξουσίες :

α) να κρίνει τη συνταγματικότητα των νόμων, πριν την προώθηση αυτών, κατόπιν γνωστοποίησης του Προέδρου της Ρουμανίας, ενός από τους προέδρους των δύο Σωμάτων, της Κυβέρνησης, του Ανώτατου Ακυρωτικού και Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου, του Συνηγόρου του Πολίτη, ενός αριθμού τουλάχιστον πενήντα (50) βουλευτών ή τουλάχιστον εικοσιπέντε (25) γερουσιαστών, καθώς επίσης και αυτεπάγγελτα σχετικά με την πρωτοβουλία για αναθεώρηση του Συντάγματος,

β) να κρίνει τη συνταγματικότητα των συνθηκών ή άλλων διεθνών συμφωνιών, κατόπιν γνωστοποίησης του ενός από τους Προέδρους των δύο Σωμάτων, ενός αριθμού τουλάχιστον πενήντα (50) βουλευτών ή τουλάχιστον εικοσιπέντε (25) γερουσιαστών,

γ) να κρίνει τη συνταγματικότητα των Μόνιμων Κανονισμών της Βουλής στη σύνοδο (του Προέδρου) του κάθε Σώματος, μίας κοινοβουλευτικής ομάδας ή ενός αριθμού τουλάχιστον πενήντα (50) βουλευτών ή τουλάχιστον εικοσιπέντε (25) γερουσιαστών,

δ) να αποφαίνεται επί των ενστάσεων ως προς την αντισυνταγματικότητα των νόμων και των διαταγμάτων που υποβάλλονται ενώπιον των δικαστηρίων ή της εμπορικής δαιτησίας : η ένσταση ως προς την αντισυνταγματικότητα μπορεί επίσης να υποβληθεί απ' ευθείας από το Συνήγορο του Πολίτη,

ε) να επιλύει τις δικαστικές διαφορές συνταγματικής φύσεως ανάμεσα στις δημόσιες αρχές, όταν το ζητήσει ο Πρόεδρος της Ρουμανίας, ένας από τους Προέδρους των δύο Σωμάτων, ο Πρωθυπουργός ή ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Συμβουλίου του Δικαστικού Σώματος,

ζ) να επιβλέπει την τήρηση της διαδικασίας για την εκλογή του Προέδρου της Ρουμανίας και να επιβεβαιώνει την απόδοση των ψηφοδελτίων,

η) να εξακριβώνει τις συνθήκες, οι οποίες δικαιολογούν την προσωρινότητα στην άσκηση του αξιώματος του Προέδρου της Ρουμανίας και να αναφέρει τα πορίσματά του στη Βουλή και την Κυβέρνηση,

- θ)** να δίνει γνωμοδότηση επί της πρότασης να θέτει σε διαθεσιμότητα από το αξίωμα του Πρόεδρου της Ρουμανίας,
- ι)** να εποπτεύει την τήρηση της διαδικασίας για την οργάνωση και την διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος και να επιβεβαιώνει τα αποτελέσματά του,
- κ)** να ελέγχει τη συμμόρφωση με τις συνθήκες για την άσκηση μίας νομοθετικής πρωτοβουλίας από τους πολίτες,
- λ)** να αποφαινεται επί των ενστάσεων της αντισυνταγματικότητας ενός πολιτικού κόμματος,
- μ)** να εκπληρώνει επίσης και άλλα καθήκοντα , τα οποία καθορίζονται από τον οργανικό νόμο του Δικαστηρίου.

Άρθρο 147 – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

- (1)** Οι προβλέψεις των νόμων και των διαταγμάτων σε ισχύ, καθώς επίσης και οι λοιπές ρυθμίσεις , οι οποίες θεωρούνται ότι είναι αντισυνταγματικές, παύουν τις νομικές τους συνέπειες μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης του Συνταγματικού Δικαστηρίου, εάν στο μεταξύ, η Βουλή ή η Κυβέρνηση, ανάλογα με την περίπτωση, δεν μπορούν να φέρουν σε συμφωνία τις αντισυνταγματικές προβλέψεις με τις προβλέψεις του Συντάγματος . Γι' αυτό το περιορισμένο μήκος χρόνου, οι προβλέψεις, οι οποίες βρέθηκαν να είναι αντισυνταγματικές, αναστέλλονται από το δίκαιο.
- (2)** Σε περιπτώσεις αντισυνταγματικότητας των νόμων, πριν την προώθηση αυτών, η Βουλή έχει την υποχρέωση να αναθεωρήσει εκείνες τις προβλέψεις, προκειμένου να τις φέρει σε συμφωνία με την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.
- (3)** Εάν έχει βρεθεί η συνταγματικότητα μίας Συνθήκης ή διεθνούς συμφωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 146, εδάφιο β), ένα τέτοιο έγγραφο δεν μπορεί να είναι αντικείμενο μίας ένστασης αντισυνταγματικότητας. Η Συνθήκη ή διεθνής συμφωνία , η οποία βρέθηκε να είναι αντισυνταγματική, δεν επικυρώνεται.
- (4)** Οι αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας. Από τη δημοσίευσή τους, οι αποφάσεις είναι γενικά δεσμευτικές και ισχυρές μόνο για το μέλλον.

ΜΕΡΟΣ 6

ΕΥΡΩ-ΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

Άρθρο 148 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ

- (1)** Η προσχώρηση της Ρουμανίας στις ιδρυτικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) με σκοπό να μεταφέρει κάποιες εξουσίες στις κοινοτικές αρχές, καθώς επίσης και να ασκήσει από κοινού με τα άλλα μέλη κράτη-μέλη, τις δραστηριότητες, οι οποίες καθορίζονται σε τέτοιες συνθήκες, πραγματοποιείται μέσω ενός νόμου, ο οποίος γίνεται αποδεκτός στην κοινή συνεδρίαση του Σώματος των Βουλευτών και του Γερουσιαστικού Σώματος, με μία πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του αριθμού των βουλευτών και των γερουσιαστών.
- (2)** Σαν αποτέλεσμα της προσχώρησης , οι προβλέψεις των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), καθώς επίσης και των άλλων υποχρεωτικών κοινοτικών ρυθμίσεων, προηγούνται των αντιθέτων

προβλέψεων των εθνικών νόμων του, σε συμμόρφωση με τις προβλέψεις της πράξης προσχώρησης.

(3) Οι προβλέψεις των παραγράφων (1) και (2) εφαρμόζονται επίσης με ανάλογο τρόπο για την προσχώρηση στις πράξεις, οι οποίες αναθεωρούν τις ιδρυτικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής ένωσης (Ε.Ε.).

(4) Η Βουλή, ο Πρόεδρος της Ρουμανίας, η Κυβέρνηση και η δικαστική αρχή εγγυώνται ότι οι υποχρεώσεις, οι οποίες πηγάζουν από την πράξη προσχώρησης και οι προβλέψεις της παραγράφου (2) εφαρμόζονται.

(5) Η Κυβέρνηση αποστέλλει στα δύο Σώματα της Βουλής νομοσχέδια με αναγκαστικό χαρακτήρα πριν υποβληθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε) οι αρχές για έγκριση.

Άρθρο 149 - ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Η προσχώρηση της Ρουμανίας στη Συνθήκη του Βόρειου Ατλαντικού λαμβάνει τόπο μέσω, ο οποίος γίνεται αποδεκτός στην κοινή συνεδρίαση του Σώματος των Βουλευτών και του Γερουσιαστικού Σώματος, με μία πλειοψηφία των δύο τρίτων του αριθμού των βουλευτών και των γερουσιαστών.

ΜΕΡΟΣ 7 ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Άρθρο 150 - Άσκηση πρωτοβουλίας ως προς την αναθεώρηση

(1) Η αναθεώρηση του Συντάγματος μπορεί να εισαχθεί από τον Πρόεδρο της Ρουμανίας με πρόταση της Κυβέρνησης, από τουλάχιστον το ένα τέταρτο (1/4) του αριθμού των βουλευτών και των γερουσιαστών, καθώς επίσης από τουλάχιστον πεντακόσιους χιλιάδες (500.000) πολίτες, με το δικαίωμα να ψηφίζουν..

(2) Οι πολίτες, οι οποίοι εισάγουν την αναθεώρηση του Συντάγματος, πρέπει να ανήκουν τουλάχιστον στο μισό του αριθμού των νομών στη χώρα και σε καθέναν από τους αντίστοιχους νομούς ή στο Δήμο Βουκουρεστίου, τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες (20.000) υπογραφές πρέπει να καταγραφούν για τη υποστήριξη αυτής της πρωτοβουλίας.

Άρθρο 151 – Διαδικασία της αναθεώρησης

(1) Το νομοσχέδιο ή η πρόταση αναθεώρησης πρέπει να γίνουν αποδεκτά από το Σώμα των Βουλευτών και το Γερουσιαστικό Σώμα, από μία πλειοψηφία τουλάχιστον των δύο τρίτων (2/3) των μελών του κάθε Σώματος.

(2) Εάν δεν μπορεί να έρθει σε καμία συμφωνία μέσω μίας διαμεσολαβητικής διαδικασίας, το Σώμα των Βουλευτών και το Γερουσιαστικό Σώμα αποφαινόμενοι, σε κοινή συνεδρίαση, με την ψήφο τουλάχιστον τριών τετάρτων (3/4) του αριθμού των βουλευτών και των γερουσιαστών.

(3) Η αναθεώρηση είναι τελεσίδικη έπειτα από την έγκρισή της μέσω δημοψηφίσματος, το οποίο γίνεται το πολύ μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία έκδοσης του νομοσχεδίου ή της πρότασης αναθεώρησης.

Άρθρο 152 – Τα όρια της αναθεώρησης

(1) Οι προβλέψεις αυτού του Συντάγματος όσον αφορά τον εθνικό, ανεξάρτητο, ενιαίο και αδιαίρετο χαρακτήρα του Ρουμανικού Κράτους, το

δημοκρατικό πολίτευμα της Κυβέρνησης, η εδαφική ακεραιότητα . η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, ο πολιτικός πλουραλισμός και η επίσημη γλώσσα δεν υπόκεινται σε αναθεώρηση.

(2) Τοιουτρόπως, καμία αναθεώρηση δε γίνεται, εάν αυτή απολήξει στην καταστολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών ή των εγγυήσεων αυτών .

(3) Το Σύνταγμα δεν αναθεωρείται κατά τη διάρκεια κατάστασης πολιορκίας ή επείγουσας ανάγκης , η σε καιρό πολέμου.

ΜΕΡΟΣ 8

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ

ΆΡΘΡΟ 153 - ΈΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

Το Σύνταγμα έρχεται σε ισχύ την ημερομηνία της ψήφισης του μέσω δημοψηφίσματος . Την ίδια ημέρα, το Σύνταγμα της 21ης Αυγούστου 1965 ακυρώνεται ολοκληρωτικά.

ΆΡΘΡΟ 154 – ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

(1) Οι νόμοι και όλες οι άλλες κανονιστικές πράξεις εφαρμόζονται, εφόσον δεν παραβαίνουν τις προβλέψεις του Συντάγματος .

(2) Το Νομοθετικό Συμβούλιο εξετάζει, μέσα σε δώδεκα (12) μήνες από την ημερομηνία επέλευσης του οργανωτικού νόμου σε ισχύ , τη συμμόρφωση της νομοθεσίας με αυτό το Σύνταγμα και προωθεί αναλόγως τις προτάσεις στη Βουλή ή την Κυβέρνηση, ανάλογα με την περίπτωση .

ΆΡΘΡΟ 155 – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

(1) Τα νομοσχέδια και οι νομοθετικές προτάσεις, οι οποίες βρίσκονται εν αναμονή, συζητούνται και γίνονται αποδεκτές , σε συμμόρφωση με τις συνταγματικές προβλέψεις , οι οποίες υφίστανται πριν από την επέλευση σε ισχύ του αναθεωρητικού νόμου.

(2) Οι αρχές, οι οποίες καθορίζονται από το Σύνταγμα, οι οποίες υφίστανται την ημερομηνία επέλευσης του αναθεωρητικού νόμου , λειτουργούν μέχρι την ίδρυση νέων .

(3) Οι προβλέψεις της παραγράφου (1) του άρθρου 83, εφαρμόζονται, αρχίζοντας από την επόμενη προεδρική θητεία.

(4) Οι προβλέψεις, οι οποίες αφορούν το Ανώτατο Ακυρωτικό και Δικαιοδοτικό Δικαστήριο, εφαρμόζονται μέσα σε δύο (2) χρόνια το πολύ από την ημερομηνία επέλευσης του αναθεωρητικού νόμου σε ισχύ.

(5) Οι δικαστές με το λειτούργημα του Ανώτατου Δικαιοδοτικού Δικαστηρίου και οι σύμβουλοι διαιτησίας, οι οποίοι διορίζονται από την Βουλή , συνεχίζουν τη δραστηριότητά τους μέχρι να λήξει η θητεία για την οποία διορίστηκαν. Για να εξασφαλίσουν την ανανέωση του Δικαστηρίου Διαιτησίας κάθε τρία (3) χρόνια, στη λήξη της θητείας των τρεχόντων συμβούλων διαιτησίας , αυτοί μπορούν να διοριστούν για άλλη μία τρίχρονη ή εξάχρονη θητεία .

(7) Μέχρι τη θεμελίωση των εξειδικευμένων δικαστηρίων, οι διαφορές, οι οποίες προκύπτουν από τη δραστηριότητα του Δικαστηρίου Διαιτησίας, επιλύονται από συνηθισμένα δικαστήρια.

ΆΡΘΡΟ 156 – ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο νόμος για την αναθεώρηση του Συντάγματος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την ημερομηνία έκδοσής του. Το Σύνταγμα, βελτιωμένο και συμπληρωμένο, έπειτα από την έγκρισή του μέσω δημοψηφίσματος, αναδημοσιεύεται από το Νομοθετικό Συμβούλιο, μέσω του εκσυγχρονισμού των ονομασιών και την επαναρίθμηση των κειμένων.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κοβινέα Άννα του Αλεξάνδρου. Α.Μ. 1340200400643.